

Forslag til lov om ændring af fiskeriloven

(Ændrede vilkår for registrering som erhvervsfisker og erhvervsfiskerselskaber, forenkling af bierhvervsfiskerreglerne, indberetningspligt for fritidsfiskere, krav om digital kommunikation, fleksible kontrolpunkter til søs m.v.)

§ 1

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. marts 2019, som ændret ved lov nr. 558 og lov nr. 559 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 16, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 14, stk. 4,« til: »§ 14, stk. 2,«.
2. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen« til: »er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser«.
3. § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3, bliver herefter nr. 2.

4. I § 14, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 2, ændres »bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri« til: »personlige indkomst i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri eller indkomst, der træder i stedet for indkomst fra erhvervsfiskeri«.

5. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med relevant uddannelse kan registreres og opretholde registreringen som erhvervsfisker, selv om betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.«

6. § 14, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter regler om, at opretholdelse af en registrering efter stk. 1, er betinget af reel tilknytning til dansk fiskerihavn og at fiskeriet drives fra et fast forretningssted i Danmark, hvorfra driften styres.«

7. I § 16, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 21, stk. 1, eller« til: »§ 21, stk. 1,« og i § 16, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 21, stk. 1«: », eller«.

8. I § 16, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.«

9. § 17 affattes således:

»§ 17. Berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, såfremt de

1) inden for de sidste fem år fra ansøgningstidspunktet har været registreret som erhvervsfiskere, eller

2) har tilladelse efter afgørelse af det i § 19 omtalte nævn til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område.

Stk. 2. Bierhvervsfiskere skal for at opretholde en registrering efter stk. 1, nr. 1 eller 2, have en landingsværdi på mindst 5.000 kr. i det forudgående kalenderår, dog 2.000 kr. for personer, der har opnået en alder svarende til folkepensionsalderen.«

10. I § 18 ændres »og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp« til: », dog kan anvendes medhjælp ombord.«.

11. I § 21, stk. 1, indsættes efter »taler herfor«: », eller opretholder en registrering i op til 3 år, når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes havari eller biologiske forhold eller markedsmæssige forhold i erhvervet«.

12. § 22 affattes således:

»§ 22. Ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn ved arv eller ved hensiden i uskiftet bo kan fortsætte fiskeriet i 18 måneder fra udstedelse af skifteretsattest, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.«

13. I § 27, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »ved fritidsfiskeri«: », samt om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere.«

14. I § 32, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »i en afstand af 100 m«: »og derunder«.

15. § 39, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra stk. 1 og 2 for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfyldestgørelse, i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer, eller hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.«

16. I § 54, stk. 1, 2. pkt., ændres »ret til at oppebære folkepension« til: »opnået alder svarende til folkepensionsalderen«.

17. I § 112 c, stk. 1, indsættes efter »kommunikation i henhold til«: »regler udstedt i medfør af § 35, stk. 2, og«.

18. Efter § 124 indsættes:

»§ 124 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler om fleksible kontrolpunkter til søs til kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Indhold

1. Indledning	7
1.1. Lovforslagets formål og baggrund	7
1.2.1. Ændring af tilknytningskravet	7
1.2.2. Ændring af indkomstkrauet samt ophævelse af beskæftigelseskravet i reglerne for registrering og opretholdelse A-fiskerstatus	7
1.2.4. Lempelse af betingelserne for registrering af erhvervsfiskerselskaber	8
1.2.5. Forenkling af bierhvervsfiskerreglerne	8
1.2.5. Fravigelse af reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker	8
1.2.6. Udvidelse af hjemmel i fiskeriloven til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation	9
1.2.7. Flexible kontrolpunkter til søs	9
1.2.8. Øvrige ændringer	9
2.1. Ændring af tilknytningskravet	10
2.1.1. Gældende ret	10
2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	11
2.1.3. Den foreslåede ordning	13
2.2. Ændring af indkomstkrauet samt ophævelse af beskæftigelseskravet i reglerne for registrering og opretholdelse A-fiskerstatus	14
2.2.1. Gældende ret	14
2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	16
2.2.3. Den foreslåede ordning	17
2.3. Registrering som erhvervsfisker med A-status på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse	17
2.3.1. Gældende ret	17
2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	18
2.3.3. Den foreslåede ordning	19
2.4. Lempelse af betingelserne for registrering af erhvervsfiskerselskaber	19
2.4.1. Gældende ret	19
2.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	20
2.4.3. Den foreslåede ordning	21
2.5. Forenkling af reglerne for bierhvervsfiskeri	21
2.5.1. Gældende ret	21
2.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	23
2.5.3. Den foreslåede ordning	25

2.6. Fravigelse af reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker	27
2.6.1. Gældende ret	27
2.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	27
2.6.3. Den foreslåede ordning	29
2.7. Ægtefæller m.m.'s mulighed for i forbindelse med dødsfald at fortsætte fiskeriet	30
2.7.1. Gældende ret	30
2.7.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	30
2.7.3. Den foreslåede ordning	30
2.8. Indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere	31
2.8.1. Gældende ret	31
2.8.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	32
2.8.3. Den foreslåede ordning	33
2.9. Undtagelse fra krav i forbindelse med udstedelse af fiskerilicens	33
2.9.1. Gældende ret	33
2.9.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	34
2.9.3. Den foreslåede ordning	35
2.10. Fritagelse for fisketegn	35
2.10.1. Gældende ret	36
2.10.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	36
2.10.3. Den foreslåede ordning	36
2.11. Udvidelse af hjemmel til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation	36
2.11.1. Gældende ret	36
2.11.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	37
2.11.3. Den foreslåede ordning	38
2.12. Fleksible kontrolpunkter til søs	39
2.12.1. Gældende ret	39
2.12.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser	40
2.12.3. Den foreslåede ordning	42
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	43
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	43
5. Administrative konsekvenser for borgerne	43
6. Miljømæssige konsekvenser	44
7. Forholdet til EU-retten	44
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	44
9. Sammenfattende skema	46

1. Indledning

1.1. Lovforslagets indledning og baggrund

På baggrund af en gennemgang af regel- og administrationsgrundlaget for fiskeriforvaltningen, som blev iværksat på baggrund af Rigsrevisionens kritik af forvaltningen på området i 2017, foreslås der med dette forslag til ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. marts 2019, en række ændringer af fiskeriloven, der indebærer ændrede vilkår for registrering som erhvervsfisker, erhvervsfiskerselskaber og bierhvervsfiskere, herunder en forenkling af bierhvervsfiskerreglerne, indberetningspligt for fritidsfiskere, krav om digital kommunikation samt fleksible kontrolpunkter til søs m.v.

1.2.1. Ændring af tilknytningskravet

Det vurderes, at tilknytningskravet i reglerne om registrering som erhvervsfisker er i strid med EU-retten og bør ændres. Det vurderes, at der i stedet generelt kan stilles krav om, at en vis del af fangsten skal foregå i dansk havn eller, at en del af fangstrejserne skal udgå fra dansk havn samt, at der for at fastholde tilknytning til det lokale fiskerierhverv kan stilles krav om, at erhvervsfiskere med A-status skal være omfattet af reglerne om fri bevægelighed m.v. og opererer fra et fast forretningssted i Danmark. Det bør i den forbindelse kunne kræves, at virksomheden opereres fra et fast forretningssted med fysiske, bemandede forretningslokaler i Danmark, hvorfra driften styres og hvor der er personer til stede, som har fuldmagt fra virksomheden.

1.2.2. Ændring af indkomstkrauet samt ophævelse af beskæftigelseskravet i reglerne for registrering og opretholdelse A-fiskerstatus

Personer skal, for at blive registreret som erhvervsfisker med A-status og for at kunne opretholde en registrering, bl.a. kunne dokumentere, at mindst 60 pct. af deres bruttoindkomst i de foregående 12 måneder hidrører fra personlig virksomhed fra erhvervsfiskeri, også kaldet indkomstkrauet. Registrering som erhvervsfisker med A-status giver i overensstemmelse med de gældende regler mulighed for at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i Danmark.

Gennemgangen af regel og administrationsgrundlaget for fiskeriforvaltningen har imidlertid vist, at det gældende indkomstkrauet, hvorefter 60 pct. af ansøgers bruttoindkomst skal hidrøre fra personlig virksomhed kan give indtryk af, at indkomsten skal stamme fra indtægter fra enkeltmandsvirksomhed. Det er ikke tilsigtet, og kravet om indtægter fra personlig virksomhed, foreslås derfor erstattet med ansøgers personlige indkomst fra erhvervsfiskeri eller indkomst, der træder i stedet for indkomst fra erhvervsfiskeri, hvilket også svarer til gældende praksis.

Gennemgangen af regel- og administrationsgrundlaget har endvidere afdækket, at kravet om dokumentation for beskæftigelse med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder som betingelse for registrering og opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status, det såkaldte beskæftigelseskrav, savner praktisk relevans og er derudover både tidskrævende og omkostningstungt at administrere. Beskæftigelseskravet foreslås derfor ophævet.

1.2.3 Registrering som erhvervsfisker med A-status på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse

Fiskeriloven indeholder i dag ikke hjemmel til at fravige lovens betingelser for registrering og opretholdelse af registreringen som erhvervsfisker med A-status i forbindelse med relevant uddannelse, hvis der ikke foreligger særlige sociale- eller helbredsmæssige forhold. For at kunne tiltrække og fastholde yngre fiskere i erhvervet vurderes det hensigtsmæssigt, at det fremover skal være muligt at blive registreret eller opretholde en registrering i forbindelse med uddannelse på en fiskeriskole eller anden fiskerirelevant uddannelse, selvom lovens betingelserne herfor ikke er opfyldt.

1.2.4. Lempelse af betingelserne for registrering af erhvervsfiskerselskaber

Efter de gældende regler er der alene mulighed for sameje af et erhvervsfiskerselskab mellem erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber med op til 1/3 hver, idet mindst 2/3 af selskabet enten skal ejes af erhvervsfiskere eller et selskab ejet af erhvervsfiskere. Efter de nuværende regler er der dermed ikke mulighed for at opfylde 2/3-kravet gennem en kombination af erhvervsfiskere og selskaber, hvor hele selskabskapitalen ejes af erhvervsfiskere, som tilsammen ejer 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen.

I overensstemmelse med principperne for agil erhvervsrettet regulering foreslås at ændre § 16, således at bestemmelsen bliver mere reguleringsneutral i forhold til selskabslovgivningen. Det vil betyde, at flere ejerkonstruktioner end i dag mellem personer og selskaber, der er mulige i henhold til selskabslovgivningen, ikke fremadrettet vil blive forhindret af krav i fiskeriloven.

1.2.5. Forenkling af bierhvervsfiskerreglerne

Bierhvervsfiskerordningen er en særordning for erhvervsfiskere, der ikke har fiskeri som hovederhverv. Ordningen stammer tilbage fra 1978 hvor man, for at tilpasse fiskerikapaciteten til fiskeressourcen, indførte begrænsninger i antallet af deltagere i erhvervet. Bierhvervsfiskerordningen foreslås, ud over ændringen af tilknytningskravet, jf. pkt. 1.2.1., forenklet, for at forenkle administrationen af ordningen og for at forberede overgangen til digital forvaltning i fremtiden. Den administrative byrde ved at kontrollere, at alle bierhvervsfiskerne lever op til kravet om, at 5 pct. af deres indkomst vedrører bierhvervsfiskeri, formindskes ved at erstatte 5 pct.-kravet med en beløbsgrænse, der relaterer sig til landingsværdier.

Gennemgangen af regel- og administrationsgrundlaget har afdækket, at reglen om, at bierhvervsfiskere ikke må drives med hjælp, lønnet såvel som ulønnet, ikke ud fra kontrol- og sikkerhedsmæssige hensyn er hensigtsmæssig. Reglen foreslås ændret, således at det generelt er tilladt af have medhjælp om bord.

1.2.5. Fravigelse af reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker

Fiskerilovens § 21, stk. 1, indeholder i dag kun hjemmel til at fravige betingelserne for registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker, såfremt sociale eller helbredsmæssige hensyn efter en konkret vurdering tilsiger dette. Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det også bør være

muligt at fravige betingelserne i en periode på op til tre år i de situationer, hvor en registreret erhvervsfisker ikke kan opretholde registreringen som følge af havari eller biologiske eller markedsmæssige forhold i erhvervet.

1.2.6. Udvidelse af hjemmel i fiskeriloven til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation

Der vil i Fiskeristyrelsen blive udviklet et system til beregning og tilskrivning af B-kvoter på baggrund af økonomiske mellemværender blandt fiskere. Det er et IT-baseret system, hvor de indberettede mellemværender automatisk bliver omregnet og tilskrevet indberetteren. Efter gældende ret vil Fiskeristyrelsen som udgangspunkt ikke kunne afvise indberetninger, der sker ved anvendelse af et ikke-digitalt format, hvorfor der foreslås en hjemmel til at kræve digital kommunikation i forbindelse med indberetninger m.v. vedrørende disse forhold.

1.2.7. Flexible kontrolpunkter til søs

Der foreslås indført en bemyndigelse til ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling til at fastsætte nærmere regler om fleksible kontrolpunkter til søs til kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i fiskerilovens § 10 nævnte EU-retsakter.

1.2.8. Øvrige ændringer

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om betingelserne for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder om de redskaber, der må anvendes ved fritidsfiskeri og om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere. Det foreslås, at ministeren tillige skal kunne fastsætte regler om, at fritidsfiskere skal indberette tabte redskaber.

Efter de gældende regler i fiskeriloven er personer med ret til folkepension fritaget for at betale for fisketegn. Ordningen foreslås harmoniseret med EU-retten, hvorved udenlandske borgere, der har nået alder svarende til folkepensionsalderen, også fritages.

Ministerens beføjelse efter de gældende regler i fiskeriloven til at fravige betingelserne for registrering af erhvervsfiskerfartøjer indeholder i dag ikke bemyndigelse til at fastsætte generelle regler om fravigelse for registrering eller opretholdelse af registrering, når fartøjer overtages som led i gældsfyldestgørelse eller ved arv eller ved overtagelse af uskiftet bo. Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om fravigelse af kravene for registrering af erhvervsfiskerfartøjer for ejere, som overtager fartøjer som led i gældsfyldestgørelse eller, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, således at der ikke længere som udgangspunkt skal gives konkrete dispensationer.

2.1. Ændring af tilknytningskravet

2.1.1. Gældende ret

Retten for personer til at drive erhvervsmæssigt fiskeri med et erhvervsfiskerfartøj i saltvand forudsætter, at vedkommende er registreret som erhvervsfisker med A-status, jf. lovens § 14, stk. 1 og 4, eller § 21, stk. 1, eller som bierhvervsfisker, jf. § 17, stk. 1 og 3, eller § 21, stk. 1, og indebærer bl.a. opfyldelse af et tilknytningskrav i form af dansk indfødsret eller bopæl i Danmark de seneste to år. Da retten til at eje et erhvervsfiskerfartøj med kvoter forudsætter at mindst 2/3 af ejerne er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker, jf. § 39, stk. 1, bliver muligheden for ejerskab af kvoteandele også indirekte koblet til tilknytningskravet som betingelse for at blive registreret som erhvervsfisker med A-status eller bierhvervsfisker.

Udenlandsk ejerskab af danske fiskekvoter er dog muligt i følgende tre tilfælde: Udenlandske fysiske personer, som kan dokumentere tilknytning til dansk fiskeri i henhold til regler udstedt i medfør af § 14, stk. 4, udenlandsk ejede selskaber (for eksempel aktieselskab), der er godkendt i Danmark efter fiskeriloven som et erhvervsfiskerselskab, jf. § 16, og som for minimum 2/3-dels vedkommende er ejet af en eller flere fysiske personer, som kan dokumentere tilknytning til dansk fiskeri eller udenlandske personer eller selskaber, som ejer mindre end op til 1/3-del af et godkendt erhvervsfiskerselskab.

EU's kvotesystem skal sikre, at de fiskekvoter, som et land er tildelt, giver en relativ stabilitet i det pågældende lands fiskeri. I den danske fiskerilov er der derfor som udgangspunkt et krav om, at en erhvervsfisker med A-status eller en bierhvervsfisker skal være dansk statsborger eller have haft uafbrudt bopæl i Danmark i mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen som erhvervsfisker eller bierhvervsfisker, jf. fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 1, og henholdsvis § 17, stk. 1. Disse regler antages at sikre, at fiskerne har en tilknytning til dansk fiskeri og omtales samlet som ”tilknytningskravet”.

I medfør af § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, i dagældende lov om saltvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 29. september 1993, som er videreført som § 14, stk. 4, og § 17, stk. 3, i fiskeriloven blev der i 1996 udstedt bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri. Den gældende bekendtgørelse regulerer adgangen for personer, der ikke har dansk statsborgerskab eller fast bopæl, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, til at blive registreret som henholdsvis erhvervsfiskere og bierhvervsfiskere. Disse personer kan registreres som erhvervs- eller bierhvervsfisker, såfremt den pågældende, udover de øvrige krav i § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, eller § 17, stk. 4, kan dokumentere at have tilknytning til dansk fiskerierhverv, jf. § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, og for erhvervsfiskere, at de øvrige betingelser i nu § 14, stk. 1, er opfyldt. Retten til at være registreret bortfalder, når pågældende ikke længere kan anses at have tilknytning til dansk fiskerierhverv jf. § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2.

Opfyldelse af kravet om tilknytning til dansk fiskeri kan dokumenteres ved for eksempel at have fast forretningssted i Danmark eller, at mindst 50% af landingsværdien af den pågældendes samlede landinger sker i dansk havn, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 3. Siden 2010 har omkring 50 personer fået en godkendelse efter reglerne, mens 2 personer har fået et afslag.

Det er dog muligt for både fysiske og juridiske personer uanset nationalitet og hjemsted, og som ikke er danske erhvervsfiskere eller har ovennævnte tilknytning til dansk erhvervsfiskeri, at være medejere med op til 1/3 af et registreret erhvervsfiskerselskab, jf. fiskerilovens § 16, stk. 1, forudsætningsvis.

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

EU-Kommissionen vurderede i 1996, at tilknytningskravene fastsat i den daværende lov om saltvandsfiskeri, som er videreført uændret i fiskeriloven, jf. § 14, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, og bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri var i overensstemmelse med EU-retten.

Selv om reglerne oprindeligt er godkendt af Kommissionen, vurderer Miljø- og Fødevareministeriet i lyset af senere EU-retspraksis, at der er sket en skærpelse i forhold til, hvilke krav der kan stilles til EU/EØS-borgere. Reglerne om tilknytningskravet er blevet drøftet med Kommissionen, og Kommissionen har i den forbindelse lagt vægt på, at EU-retten forbyder forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab og opholdssted. Det vurderes på denne baggrund, at det gældende tilknytningskrav i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 ikke er i overensstemmelse med EU-retten, fordi kun EU/EØS-borgere skal opfylde supplerende krav om tilknytningen til dansk fiskeri.

Bemyndigelsen i § 14, stk. 4, til at fastsætte nærmere regler om tilknytningskravet for personer, der er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, men som ikke opfylder tilknytningskravene i § 14, stk. 1, nr. 1 og § 17, stk. 1, giver i dag ikke mulighed for at fastsætte tilsvarende supplerende krav for danske statsborgere og personer med bopæl i Danmark i en periode på to år.

Det vurderes derfor, at loven bør ændres, så det gøres muligt at stille de samme krav for begge disse persongrupper. På baggrund heraf vurderes, at fiskerilovens §§ 14, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, og § 17, stk. 1, jf. stk. 3, bør ændres.

Miljø- og Fødevareministeriet har i den forbindelse vurderet, om der fortsat kan stilles krav om, at en vis andel af fangster i henhold til fiskerilovens skal landes i danske havne eller, at en vis procentdel af alle fangstrejser skal udgå fra dansk havn, såfremt dette krav også stilles til egne borgere og personer med bopæl i Danmark i en periode på to år. Dette for at sikre fiskeriets tilknytning til Danmarks nationale kvote, som kan fiskes af danske fiskerfartøjer.

EU domstolen har forholdt sig til hensynet bag fordeling af det økonomiske udbytte ved fiskekvoterne i dom af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow, hvor domstolen, jf. EU:C:1989:651, præmis 21-27, udtalte, at formålet med selve ordningen med fiskerikvoter navnlig er at sikre hver enkelt medlemsstat en del af Fællesskabets samlede tilladte fangstmængde, som i

det væsentlige skal fastsættes på grundlag af de fangster, som det traditionelle fiskeri og de områder, hvor den lokale befolkning er særlig afhængig af fiskeriet og de dertil knyttede industrier, har draget fordel af før indførelsen af kvoterne. På baggrund af dommen vurderes det isoleret set lovligt at forfølge hensynet til, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer lokalbefolkningen til gode. Det vurderes derfor, at den ønskede tilknytning til det traditionelle fiskeri, lokalområder, den lokale befolkning samt den lokale industri, fortsat kan sikres ved at stille krav om, at enten en del af fangstrejserne skal udgå fra danske havne eller at en del af landingerne skal foregå i danske havne. For at kravene er i overensstemmelse med EU-retten og EU-Domstolens praksis, er det et krav, at begge betingelser indføres, og at betingelserne er alternative.

Såfremt tilknytningskravet i § 14, stk. 1, nr. 1 og § 17, stk. 1, ændres således, at der alene stilles krav om, at registrerede erhvervsfiskere med A-status eller B-status skal være omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser bør krav om tilknytning til dansk havn ligeledes stilles som betingelse for opretholdelse af en registrering. Hermed vil kravene fremadrettet være ens for alle personer, som er omfattet af reglerne om fri bevægelighed m.v., hvorefter forskelsbehandling på baggrund af nationalitet undgås.

Fiskerilovens § 38, stk. 2, indeholder i dag også hjemmel til at stille krav om landingers og fangstrejsers tilknytning til danske havne som betingelse for at udstede fiskerilicens til fiskerfartøjer. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1083 af 30. oktober 2019 om fartøjer, der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, hvor der, jf. § 8, stilles krav om, at driften af fiskeriet tilrettelægges og styres fra fast forretningssted i Danmark, eller at mindst 50 pct. af landingsværdien af fartøjets årlige landinger foregår i dansk havn. Det vurderes, at betingelserne for at kunne opretholde en fiskerilicens til et fiskerfartøj, jf. lovens § 38, stk. 3, også fremadrettet kan være relevante at stille som betingelse for opretholdelse af registreringen som erhvervsfisker med A-status, jf. § 14, stk. 1.

Efter Miljø- og fødevareministeriets vurdering er betingelser om landingers eller fangstrejsers tilknytning til danske havne på linje med de betingelser, som EU-Domstolen bedømte i Jaderow-sagen, forudsat, at andelen af landingerne i dansk havn for eksempel fastsættes til 50 % og forudsat at betingelserne er alternative, således at tilknytningskravet vil være opfyldt, hvis alene én af de to opstillede betingelser er opfyldt. Betingelsen om fangstrejser udgået fra dansk havn er ikke helt lig med den britiske betingelse om anløb af britiske havne med bestemte mellemrum, men har lighedstegn hermed, idet formålet med både den britiske regel og den med dette lovforslag påtænkte danske regel begge er at sikre fartøjets jævnlige tilstedeværelse i en national havn. Den påtænkte danske regel vurderes ikke at være mere restriktiv end den, som EU-Domstolen bedømte i Jaderow-sagen. Derfor vurderes det, at der fortsat kan stilles krav om, at en vis del af fangsten skal foregå i dansk havn eller, at en del af fangstrejserne skal udgå fra dansk havn, selv om det vurderes, at det ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten at fastslå, at samtlige landinger skal foregå i dansk havn, så længe kravet om landing af en del af fangsterne i indenlandsk havn ikke udgør det eneste bevis som accepteres for opfyldelse af betingelsen om, at fartøjet driver fiskeri fra indenlandske havne, jf. nærmere Jaderow-dommens præmis 37.

For at fastholde tilknytning til det lokale fiskerierhverv vurderes det, at der også bør stilles krav om, at erhvervsfiskere med A-status opererer fra et fast forretningssted i Danmark, og at der derfor bør være mulighed for eksempel at kræve, at virksomheden registreres i Det Centrale Virksomhedsregister eller, at disse selskaber opereres fra et fast forretningssted med fysiske, bemandede forretningslokaler i Danmark, hvorfra driften styres og hvor der er personer med fuldmagt fra virksomheden.

EU-Domstolen har vurderet lignende betingelser i engelsk ret i sin dom af 13. marts 1991 i sag C-221/89, *Factortame*, EU:C:1991:113, hvor det fastsløges, at EU-retten ikke er til hinder for et krav om, at fartøjet skulle bestyres og dets drift skulle ledes og kontrolleres fra registreringsstatens område, jf. præmis 34, idet sådan en betingelse generelt ikke indebærer et indgreb i etableringsfriheden efter TEUF artikel 49, eftersom betingelsen er sammenfaldende med selve etableringsbegrebet. Domstolen bemærkede dog hertil, at betingelsen om drift fra den pågældende medlemsstat ikke vil være forenelig med EU-retten, hvis den indebærer, at registrering var udelukket i tilfælde, hvor der var tale om en sekundær etablering i Storbritannien, herunder i form af en filial, et datterselskab m.v., mens hovedsædet var beliggende i anden medlemsstat, jf. præmis 35, og at traktatens artikel 52 ff., forudsætter en fast indretning og at etableringsfriheden, ikke kan fortolkes således, at den er til hinder for at stille en sådan betingelse, så længe der ikke stilles krav om primær etablering. På baggrund heraf vurderes det, at betingelsen om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister eller fast forretningssted i Danmark generelt er muligt at opstille inden for rammerne af EU-rettens regler om fri bevægelighed. Der kan således stilles krav om, at selskabet drives fra bemandede forretningslokaler i Danmark, så længe det er tilladt, at ledelsen her i landet kan være underlagt instruktioner fra ledelsen i en anden medlemsstat og så længe dette krav ikke hindrer muligheden for sekundær etablering.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer derfor, at der udover en ændring af tilknytningskravet tillige bør fastsættes nærmere regler om, at erhvervsfiskere med A-status skal operere deres fartøjer fra et fast forretningssted i Danmark, og at der derfor bør være mulighed for eksempel at stille krav om, at virksomheden registreres i Det Centrale Virksomhedsregister eller, at disse selskaber opereres fra et fast forretningssted med fysiske, bemandede forretningslokaler i Danmark, hvorfra driften styres og hvor der er personer til stede, som har fuldmagt til virksomheden.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelserne i fiskeriloven vedrørende tilknytningskravet ændres, så øvrige borgere, som er omfattet af EU's og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, kan opnå registrering på lige fod med danske statsborgere.

Tilknytningskravet i den gældende §14, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, 2. led, om dansk indfødsret eller uafbrudt bopæl i Danmark i mindst 2 år foreslås derfor ændret, så personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, herunder danske statsborgere, kan opnå registrering forudsat øvrige fastsatte betingelser er opfyldt.

Endvidere foreslås bemyndigelsen i hhv. § 14, stk. 4, og § 17, stk. 3, til at fastsætte regler om, at øvrige personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser efter ansøgning kan registreres, såfremt de ikke opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1, 2. led, ophævet.

I stedet foreslås § 14, stk. 4, nyaffattet, så ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status i henhold til § 14, stk. 1, er betinget af, at fiskeriet drives således, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn, enten ved krav om at en del af fangstrejserne skal udgå fra danske havne eller at en del af landingerne skal foregå i danske havne og at erhvervsfiskeriet opereres fra et fast forretningssted med fysiske, bemandede lokaler i Danmark, hvorfra driften styres og hvor der er personer til stede, som har fuldmagt fra virksomheden. Omfattet af reglerne vil således være danske statsborgere og øvrige personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser.

2.2. Ændring af indkomstkrevet samt ophævelse af beskæftigelseskravet i reglerne for registrering og opretholdelse A-fiskerstatus

2.2.1. Gældende ret

For at blive registreret som erhvervsfisker med A-status skal vedkommende ud over tilknytningskravet, jf. § 14, stk. 1, nr. 1, kunne dokumentere at have været beskæftiget med erhvervsfiskeri de sidste 12 måneder, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, og at mindst 60 pct. af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, jf. fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 3.

Begrebet bruttoindkomst er ikke nærmere defineret i fiskeriloven eller i bemærkningerne til loven. Begrebet er dog i praksis anvendt som en opgørelse af de indkomstkilder, der fremgår af personskattelovens § 3, stk. 1, således at den består af fiskerens personlige indkomst, uanset om denne hidrører fra erhvervsfiskeri eller ikke. Til bruttoindkomsten medregnes derimod ikke kapitalindkomst, som for eksempel udbytte fra egen virksomhed eller pensioner finansieret af private midler.

Begrebet erhvervsfiskeri er heller ikke nærmere defineret i fiskeriloven. Begrebet er udviklet i praksis til at omfatte alle de aktiviteter, der naturligt hører til at fange og lande fisk som erhverv med henblik på afsætning. Omfattet er for eksempel vedligeholdelse af egne fartøjer, reparation af egne net og køb af fangstredskaber. Herudover er også omfattet en aktiv personlig indsats med tilrettelæggelse af driften af det erhvervsmæssige fiskeri fra land, når vedkommende ejer eller er medejer af et erhvervsfiskerselskab, og andre aktiviteter, der er nødvendige for, at det pågældende erhvervsfiskeri kan drives, også kaldet i-land-reglen. En fartøjsejer behøver dermed ikke nødvendigvis at arbejde ombord på sit fartøj for at kunne medregne sin indkomst til erhvervsfiskerindkomsten, så længe vedkommende yder en aktiv arbejdsindsats i forbindelse med fiskeriet. Omvendt vil en fisker ikke kunne blive registreret på baggrund af arbejde i land, idet dette, jf. ovenfor, forudsætter ejerskab over et erhvervsfiskerfartøj eller erhvervsfiskerselskab, hvilket

først er muligt, når vedkommende er registreret. I-land-reglen vil derfor kun være relevant i forbindelse med opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status. For en direktør, som ikke arbejder om bord på et fiskerfartøj, vil erhvervsindkomsten derfor som udgangspunkt alene udgøre den del af lønnen, der vedrører selve erhvervsfiskeriet, og heraf kan kun medregnes den del, som er aflønning for en aktiv arbejdsindsats i forbindelse med tilrettelæggelse af driften af det fiskeri, der udøves af virksomheden. Hertil regnes salg af fangst og vedligeholdelse af fiskerfartøj. Omfattet af begrebet erhvervsfiskeri betragtes endvidere også aktiviteter ombord på et erhvervsfiskerfartøj, eksempelvis skibskok, maskinmester og lignende, selvom arbejdet ikke vedrører selve fangsten, hvorimod aktiviteter der relaterer sig til fiskeopdræt, for eksempel på havbrug, herunder transport og rensning af fisk fra havbrug, beskæftigelse med østersopdræt og opdrætsanlæg, eller for eksempel afsætning i form af en fiskebutik, falder udenfor.

Til den del af fiskerens personlige indkomst, der kvalitativt vurderes at hidrøre fra erhvervsfiskeri, og som derfor medgår til opfyldelse af kravet om, at 60 pct. af bruttoindkomsten de foregående 12 måneder skal stamme fra erhvervsfiskeri, henregnes personlig indkomst vedrørende alt hvad der omfattes af begrebet erhvervsmæssigt fiskeri, eller som træder i stedet for denne, herunder løn for arbejde om bord på et fiskefartøj eller i land i forbindelse med en aktiv indsats med tilrettelæggelse af fiskeriet, personlige indkomst fra eget erhvervsfiskerselskab, som vedkommende er aktiv i og indbetalinger til arbejdsmarkedspension. Desuden medregnes dagpenge, sygedagpenge, barselsdagpenge og kontanthjælp, såfremt vedkommende har været beskæftiget med erhvervsfiskeri i den forudgående 12 måneders periode.

Ved beregning af 60 pct.-kravet medregnes dog ikke visse personlige indtægter, selvom disse hidrører fra erhvervsfiskeri, jf. § 14, stk. 3, 1. og 2. pkt. Disse vedrører indtægter fra borgerligt ombud og indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som erhvervsfiskere. Indtægter fra tillidsposter i fiskeriets organisationer, fra ansættelse på redningsstationer og fra offentlige hverv ligestilles med bruttoindkomsten fra erhvervsfiskeri for personer, der tidligere har været beskæftiget med erhvervsmæssigt fiskeri, jf. § 14, stk. 3, 3. pkt.

Beskæftigelseskravet i § 14, stk. 1, nr. 2, indebærer, at den pågældende fisker skal have været beskæftiget med erhvervsfiskeri i de 12 måneder, der går forud for en ansøgning om registrering som erhvervsfisker med A-status, eller for så vidt angår opretholdelse af registreringen i de 12 måneder, der går forud for en eventuel stikprøvekontrol. I praksis er 12-månederskravet fortolket således, at 12-månederskravet anses for opfyldt, såfremt den pågældende erhvervsfisker i den forudgående 12 måneders periode har haft erhvervsfiskeri som sin hovedbeskæftigelse, således at mindst 60 pct. af den pågældende erhvervsfiskers indkomst eller indkomst, der træder i stedet for indkomsten, i de foregående 12 måneder hidrører fra erhvervsfiskeri. Beskæftigelseskravet har således i praksis været subsidiært, idet det allerede er rummet i § 14, stk. 1, nr. 3, jf. om indkomstkrauet.

Vedrørende dokumentation for opfyldelsen af beskæftigelses- og indkomstkrauet i en forudgående 12 måneders periode indeholder lovens § 20 bemyndigelse for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling til at fastsætte nærmere regler om godkendelse og opretholdelse af retten til at drive erhvervsmæssigt fiskeri for personer og selskaber samt dokumentation for, at betingelserne for

registreringen og opretholdelse af denne er opfyldt. Bemyndigelsen er ikke udnyttet til at fastsætte særlige regler om dokumentation for opfyldelse af kravet, men der vil kunne fastsættes krav om, at personer skal indsende oplysninger i form af for eksempel lønsedler, såfremt vedkommende er ansat i en virksomhed, eller regnskabsoplysninger, samt for eksempel de seneste selvangivne skatteoplysninger for så vidt angår selvstændigt erhvervsdrivende. I praksis har Fiskeristyrelsen i forbindelse med kontrollen af reglen bedt om regnskabsoplysninger, lønsedler og andre oplysninger, som fiskeren havde tilgængelige samt i visse tilfælde om redegørelse for deres aktiviteter i den forgangne periode.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at anvendelse af begrebet personlig virksomhed i fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 3, ikke er hensigtsmæssigt, idet personlig virksomhed generelt er et begreb, der anvendes i selskabslovgivningen til at betegne personselskaber, dvs. virksomheder, der ikke drives i selskabsform, men hvor virksomhedsejeren hæfter personligt for virksomhedens forpligtelser.

Det er endvidere ministeriets vurdering, at det vil stemme bedre overens med hensigten bag det gældende indkomstkraav, jf. § 14, stk. 1, nr. 3, at 60 pct.-kravet beregnes af fiskerens personlige indkomst eller indkomst, der træder i stedet herfor, hvilket også er således bestemmelsen er forstået og anvendt i praksis.

Personlig indkomst er et skatteretligt udtryk, jf. personskattelovens § 3. Personlig indkomst og kapitalindkomst, udgør tilsammen den skattepligtige indkomst. Begrebet personlig indkomst vurderes at omfatte alle de indkomsttyper, som vil være relevante ved vurderingen af, om en fisker har fiskerierhvervet som sin hovedbeskæftigelse. Begrebet defineres negativt, som alt der ikke udgør kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 3, stk. 1. Herunder vil eksempelvis falde indkomsttyper som lønindkomst, honorarer, indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, private og sociale pensionsindtægter, arbejdsløshedsdagpenge, overskud af ikke-erhvervsmæssig virksomhed, kontanthjælp, underholdsbidrag og andre løbende ydelser samt uddannelsesstøtte.

Den gældende bestemmelse omfatter efter sin ordlyd ikke udtrykkeligt indkomster, der træder i stedet for personlig virksomhed, som for eksempel dagpenge m.v.

Gennemgangen af regel- og administrationsgrundlaget på fiskeriområdet har endvidere afdækket, at kravet i § 14, stk. 1, nr. 2, om dokumentation for beskæftigelse med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder som betingelse for registrering og opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status, det såkaldte beskæftigelseskrav, savner praktisk relevans og er derudover både tidskrævende og omkostningstungt at administrere. Kravet vurderes derfor at burde udgå af fiskeriloven, idet det gældende indkomstkraav, jf. § 14, stk. 1, nr. 3, allerede forudsætter, at indkomsten de forudgående 12 måneder hovedsageligt skal vedrøre beskæftigelse eller indkomst fra erhvervsfiskeri.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves, idet indkomstkravet vurderes i al væsentlighed at indeholde de samme betingelser for registrering og opretholdelse af en registrering som beskæftigelseskravet, navnlig, at fiskeren i de forudgående 12 måneder skal have haft erhvervsfiskeri som hovedbeskæftigelse. Ophævelsen af beskæftigelseskravet forventes således ikke at ændre på den hidtidige retstilstand, som udviklet i administrativ praksis.

Med forslaget til ændring af § 14, stk. 1, nr. 3, foreslås det endvidere at anvende begrebet personlig indkomst i stedet for begrebet bruttoindkomst ved personlig virksomhed, og at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsens ordlyd, at også indkomst, der træder i stedet for personlig indkomst fra erhvervsfiskeri, skal medregnes ved opgørelsen af erhvervsfiskerindkomsten.

Dette svarer til gældende praksis og den foreslåede ændring vurderes derfor at skabe klarhed om retstilstanden, ligesom der fremover anvendes et velkendt skatteretligt udtryk, som erhvervsfiskeren såvel som dennes rådgivere er bekendt med. Der forventes at blive stillet nærmere krav i regler udstedt i medfør af lovens § 20 om dokumentation for opfyldelse af kravet, således at lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende skal indsende oplysninger i form af lønsedler, regnskabsmateriale m.v.

2.3. Registrering som erhvervsfisker med A-status på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse

2.3.1. Gældende ret

Fiskeriloven indeholder i dag ikke hjemmel til at blive registreret som erhvervsfisker med A-status alene på baggrund af en fiskerirelevant uddannelse. Efter nu ophævede regler, jf. den tidligere bekendtgørelse nr. 1101 af 4. november 2019 om registrering som erhvervsfisker med A-status, var erhvervsfiskere, som havde gennemgået erhvervsfiskeruddannelse på Fiskeriskolen og erhvervet det såkaldte Blå Bevis, berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status i op til 12 måneder efter uddannelsens afslutning. Miljø og fødevareministeriet har imidlertid vurderet, at bestemmelsen savnede en hjemmel.

Efter fiskeriloven, § 14, stk. 2, skal personer, der er beskæftigede ombord på et dansk indregistreret fiskerfartøj, og som ønsker at blive registreret som erhvervsfisker med A-status, som dokumentation for opfyldelsen af beskæftigelseskravet i § 14, stk. 1, nr. 2, forud anmeldes hos ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Herefter er den pågældende registreret som erhvervsfisker med B-status med henblik på at opnå A-status efter 12 måneders registrering. Ministeren kan efter § 14, stk. 2, 2. pkt., fastsætte regler, herunder om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på et dansk indregistreret fiskerfartøj.

Bestemmelsen blev indført i 1998 med vedtagelse af forslag til lov nr. 31 af 3. juni 1998 om ændring af lov om saltvandsfiskeri efter, der fra erhvervets side var blevet ytret ønske om en sådan indslusningsordning i erhvervsfiskeriet, som havde til formål at udvide overblikket over, hvem der reelt var aktive i fiskerierhvervet. Derudover skulle registreringen skabe større sikkerhed omkring

dokumentationen for den forudgående beskæftigelse i forbindelse med den registrering, der giver ret til at drive selvstændigt erhvervsfiskeri.

Efter lovens § 15 kan personer uden A-status, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen om registrering som erhvervsfisker med A-status efter § 14, stk. 1, har opfyldt betingelserne for registrering, opnå denne efter ansøgning, også selv om vedkommende ikke har forudmeldt sig som erhvervsfisker med B-status.

2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Registrering med B-status medfører ikke, at den pågældende får ret til at drive selvstændig erhvervsfiskeri og heller ikke til, at den pågældende kan erhverve et fartøj med fiskeritilladelse i medfør af fiskerilovens § 39, stk. 1. Registreringen berører udelukkende mulighederne for at opnå ret til at drive erhvervsmæssigt fiskeri i medfør af reglen om 12 måneders forudgående beskæftigelse på et dansk indregistreret fiskerfartøj.

Selv om en fisker på baggrund af en forudmeldelse registreres med B-status i henhold til de gældende regler, jf. § 14, stk. 2, skal den pågældende også opfylde indkomstkrauet i § 14, stk. 1, nr. 3, for at blive registreret med A-status.

Det er således ikke muligt for nyuddannede fiskere fra fiskeriskoler at blive registreret med A-status, idet de normalt ikke har mulighed for at opfylde indkomstkrauet under uddannelsesperioden. Nyuddannede fiskere vil derfor skulle arbejde som ansat for andre selvstændige A-status-fiskere, indtil vedkommende selv kan opfylde indkomstkrauet, med henblik på registrering.

Reglerne om forudmeldelse og registrering med B-status vurderes endvidere at være uden praktisk relevans, især når fiskerne, uanset § 14, stk. 2, kan registreres direkte i henhold til § 15, 1. pkt., såfremt de inden for de sidste 5 år har opfyldt kravene i henhold til § 14, stk. 1. Samtidig opfylder bestemmelsen ikke sit formål som indslusningsordning for de fiskere, som er under fiskerirelevant uddannelse, og som derfor ikke har mulighed for at opfylde kravet under uddannelsesperioden, jf. ovenfor.

Det vurderes imidlertid ønskeligt med henblik på at lette adgangen for nye fiskere til erhvervet, at det gøres muligt for nyuddannede fiskere at starte som selvstændige efter endt uddannelsesophold på en fiskeriskole eller opnåelse af anden relevant fiskeriuddannelse og at indkomstkrauet derfor først kræves opfyldt fremadrettet, efter at fiskeren er blevet registreret. Det vurderes ligeledes, at det bør være muligt for fiskere, som er registreret med A-status, at disse midlertidigt afbryder deres beskæftigelse med henblik på uddannelse eller videreuddannelse inden for erhvervet, uden at disse mister deres A-status-registrering, og som følge heraf bliver tvunget til at afhænde deres fartøj og fiskerirettigheder. Det vurderes således, at det også skal være muligt at opretholde en registrering som erhvervsfisker med A-status, mens vedkommende er under videreuddannelse inden for et fagområde, der er relevant for fiskerierhvervet.

Erhvervelse af uddannelse med henblik på at påmønstre et fiskerfartøj samt øvrig relevant videre- og efteruddannelse er med til at give fiskeren et bedre kendskab til sikkerhed til søs og oplæring i de

arbejdsfunktioner, som vedrører fiskerierhvervet. Desuden vurderes uddannelse og videreuddannelse at øge sandsynligheden for en fortsat tilknytning til erhvervet.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling bemyndiges til at fastsætte regler om, at personer under relevant uddannelse kan registreres og opretholde registreringen som erhvervsfisker, selv om indkomstkrauet, jf. den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.

Forslaget indebærer, at reglerne om forudanmeldelse og registrering med B-status i den gældende lovs § 14, stk. 2, ophæves og erstattes af en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler, der sikrer en bedre indslusningsordning for nye fiskere til erhvervet, således at nyuddannede fiskere kan starte som selvstændige efter endt uddannelsesophold på en fiskeriskole eller opnåelse af anden relevant fiskeriuddannelse og således at indkomstkrauet først kræves opfyldt fremadrettet, efter at fiskeren er blevet registreret. Forslaget indebærer ligeledes, at der vil kunne fastsættes regler, der sikrer, at fiskere, som er registreret med A-status, og som midlertidigt afbryder deres beskæftigelse med henblik på uddannelse eller videreuddannelse inden for erhvervet kan opretholde en registrering som erhvervsfisker med A-status, mens vedkommende er under videreuddannelse inden for et fagområde, der er relevant for fiskerierhvervet.

Den foreslåede bemyndigelse og udmøntningen heraf forventes således at gøre det mere attraktivt for personer at erhverve sig en fiskerirelevant uddannelse, idet dette vil gøre det muligt at starte op som selvstændig umiddelbart efter endt uddannelsesforløb eller, såfremt vedkommende allerede er registreret, at registreringen kan opretholdes under uddannelsesforløbet.

Ved udnyttelse af bemyndigelsen kan der stilles krav om, hvilke uddannelser der vil blive anerkendt som værende relevante. Der kan for eksempel også stilles krav om, at uddannelser skal opfylde bestemte krav til indhold og længde. Derudover forventes, at der kan blive stillet krav om en vis tidsmæssig tilknytning mellem endt uddannelsesforløb og ansøgningen om registrering eller opretholdelse efter § 14, stk. 1, ligesom evt. udenlandske uddannelser forudsættes at blive sidestillet, i det omfang dette følger af anerkendelsesdirektivet, jf. Europaparlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, med den tilsvarende danske uddannelse. Relevant uddannelse vil eksempelvis kunne være ophold på fiskeriskolen med henblik på erhvervelse af det blå bevis samt uddannelser som skibsfører, maskinmester, skibselektriker, skibskok eller tilsvarende maritime uddannelser.

2.4. Lempelse af betingelserne for registrering af erhvervsfiskerselskaber

2.4.1. Gældende ret

Det er en betingelse for at aktie- og anpartsselskaber kan registreres som erhvervsfiskerselskaber, at mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter fiskerilovens § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. fiskerilovens § 16, stk. 1, nr. 1. En anden mulighed for registrering er, hvor selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af

personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, nr. 2.

§ 16, stk. 1, nr. 1 og 2, udtrykker således princippet om, at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber skal ejes af personer med tilknytning til fiskerierhvervet, også kaldet 2/3-kravet.

Efter de gældende regler er der alene mulighed for sameje af et erhvervsfiskerselskab mellem erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber med op til 1/3, da 2/3-kravet altid enten skal være opfyldt efter reglerne i § 16, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2.

2.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Kravet om, at erhvervsmæssigt fiskeri alene må udøves af registrerede erhvervsfiskere og erhvervsfiskeriselskaber, der for mindst to tredjedele ejes af erhvervsfiskere skal sikre, at Danmarks begrænsede fiskeressourcer kommer de fiskere til gode, som har fiskerierhvervet som hovedbeskæftigelse samt, at hovedandelen af kapitalen og bestemmelsesretten i fiskeriselskaber tilhører erhvervsfiskere, for derved også at sikre, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer fiskerne og fiskerisamfund til gode. Hvis fiskeriselskaber åbnes for generelle kapitalinteresser, vurderes dette at kunne skade det økonomiske indtægtsgrundlag for de traditionelle fiskersamfund.

EU domstolen har forholdt sig til hensynet til fordeling af det økonomiske udbytte ved fiskekvoterne i dom af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow, EU:C:1989:651, præmis 21-27, hvor domstolen udtalte, at formålet med selve ordningen med fiskerikvoter er at sikre hver enkelt medlemsstat en del af fællesskabets samlede tilladte fangstmængde, som i det væsentlige skal fastsættes på grundlag af de fangster, som det traditionelle fiskeri og de områder, hvor den lokale befolkning er særlig afhængig af fiskeriet og de dertil knyttede industrier, har draget fordel af før indførelsen af kvoterne. Sagens genstand var nogle engelske regler om fiskerilicenser, hvor der bl.a. blev stillet som betingelse, at et fartøj landede en bestemt andel af sine fangster i engelske havne eller anløb engelske havne med jævne mellemrum. Det vurderes at kunne udledes af dommen, at det er tilladt i national lovgivning at forfølge et hensyn til at sikre, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer lokalbefolkningen til gode. Det vurderes derfor, at kravet, om at to tredjedele af aktionærerne og de tilsvarende stemmerettigheder skal tilhøre registrerede erhvervsfiskere, er både relevant og legitimt at stille.

Det er ikke muligt at opfylde 2/3-kravet i den gældende lovs § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, gennem et ejerskab af erhvervsfiskere og selskaber, hvor hele selskabskapitalen ejes af erhvervsfiskere, som tilsammen ejer 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen – altså en kombination af de nugældende § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det er for eksempel ikke muligt i dag efter bestemmelsens ordlyd at opfylde 2/3-kravet ved, at 1/3 af selskabskapitalen ejes af erhvervsfiskere og 1/3 af selskabskapitalen ejes af selskaber, hvor hele selskabskapitalen ejes af personer, som er registreret som erhvervsfiskere, i alt 2/3 af erhvervsfiskerselskabets aktie- eller anpartskapital.

I forbindelse med Fiskeristyrelsens kontrol med selskabers overholdelse af reglerne i § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, har styrelsen fået kendskab til ejerkonstruktioner, hvor selskabet ejes dels af erhvervsfiskere og dels af erhvervsfiskerselskaber, men hvor ejerskabet ikke fordeler sig med 2/3 på den ene side og 1/3 på den anden side, dvs. hvor ejerkonstruktionen er sat sammen af en kombination af lovens § 16, stk. 1, nr. 1 og nr. 2.

Den gældende bestemmelse har til formål at sikre, at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber ejes af erhvervsfiskere. Det vurderes i den forbindelse mindre væsentligt, hvordan et sameje mellem fysiske og juridiske personer sammensættes, så længe kravet, om at selskabet for 2/3 vedkommende ejes af erhvervsfiskere, er opfyldt. Erhvervsstyrelsens principper for agil erhvervsrettet regulering tilsiger endvidere, at erhvervsregulering så vidt muligt skal tilstræbe at være reguleringsneutral, således at erhvervslivet har valgfrihed til at indrette sig efter de forretningsmodeller, herunder ejerkonstruktioner, som vurderes passende i det givne tilfælde.

Dog er der et kontrollensyn for så vidt angår selskaber, der ejes i flere selskabsled, hvorfor et fortsat krav om, at ejerskabet i senere led i en selskabsstruktur, for eksempel holdingselskaber, består af erhvervsfiskere med A-status.

Det forventes, at ændringen vil gøre det muligt for flere erhvervsfiskerselskaber at kunne opretholde deres registrering, uden at skulle foretage ændringer i deres ejerforhold, og at fiskerilovgivningen vil blive mere neutral og agil i forhold til selskabslovgivningen, samtidig med at princippet om at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber skal ejes af personer med tilknytning til fiskerierhvervet bibeholdes.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 3 i § 16, stk. 1, hvorefter der gives mulighed for at registrere og opretholde registrering for erhvervsfiskerselskaber i de tilfælde, hvor selskabet for 2/3's vedkommende samejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Ændringen vil for eksempel muliggøre en selskabskonstruktion, hvor selskabet for 2/3 vedkommende ejes af erhvervsfiskere med A-status og et erhvervsfiskerselskab, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og hvor ejerskabet for eksempel fordeler sig med 1/2 på hver side.

2.5. Forenkling af reglerne for bierhvervsfiskeri

2.5.1. Gældende ret

Selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri kan i dag udøves som enten erhvervsfiskeri eller bierhvervsfiskeri, jf. fiskerilovens §§ 14, 16 og 17. Opdelingen i erhvervsfiskere i modsætning til

rekreative fiskere stammer tilbage fra 1978, hvor der skete tilpasning af fiskerikapaciteten i forhold til fiskeressourcerne. Det vurderedes i den forbindelse nødvendigt at begrænse fiskerimulighederne til fordel for dem, der levede af fiskeriet, hvorfor der blev indført krav om, at erhvervsfiskeri kun måtte drives af personer og selskaber, der havde 60 pct. af deres bruttoindkomst fra erhvervsmæssigt fiskeri.

Det vurderedes dog, at ikke alle personer, der på grund af anden beskæftigelse ikke opfyldte 60 pct.-kravet, skulle miste deres indtægter, hvorfor der for disse personer blev fastsat et lavere krav, der i dag er på 5 pct., mod at disse ikke fik ret til at fiske samme mængder, som erhvervsfiskere.

Det fremgår af fiskerilovens § 17, stk. 1, nr. 1 - 4, at berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de var registreret som bierhvervsfiskere ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt, jf. stk. 1, nr. 1, er registreret som erhvervsfiskere, jf. stk. 1, nr. 2, har tilladelse efter afgørelse af det bierhvervsfiskernævn, der er nævnt i lovens § 19 til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område, jf. stk. 1, nr. 3, eller kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, jf. stk. 1, nr. 4.

Bierhvervsfiskernævnet er et selvstændigt organ uden for det ministerielle hierarki og træffer efter lovens § 19, stk. 1, efter ansøgning endelig administrativ afgørelse om, hvorvidt fritidsfiskere, jf. lovens § 27, kan tillades at drive bierhvervsfiskeri. Tilladelse gives til personer, der kan dokumentere at have været fritidsfiskere igennem 5 år, jf. lovens § 19, stk. 3. Nævnet skal ved sine afgørelser lægge særlig vægt på, om en imødekommelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde og for muligheden for et alsidigt havnemiljø, hvori også indgår erhvervsmæssigt fiskeri og de dertil knyttede aktiviteter. Ifølge bemærkningerne til § 19, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, L106, side 2729, spalte 2, skal nævnet særligt lægge vægt på den samlede fiskeriaktivitet i det område, hvor det pågældende bierhvervsfiskeri skal finde sted. Nævnet skal endvidere lægge vægt på, om ansøgeren igennem sit fritidsfiskeri har erhvervet kendskab til den type fiskeri, der ønskes udøvet. Nævnet kan fastsætte begrænsninger med hensyn til arten og antallet af redskaber, der må benyttes ved bierhvervsfiskeriet.

Efter lovens § 17, stk. 2, kan ministeren endvidere fastsætte regler om, at der efter ansøgning kan meddeles tilladelse til, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan registreres som bierhvervsfiskere, såfremt de kan dokumentere på anden måde at have erhvervet kendskab til erhvervsmæssigt fiskeri. Bemyndigelsen er ikke udnyttet i dag.

Bierhvervsfiskere skal for at opretholde deres registrering kunne dokumentere, jf. lovens § 17, stk. 4, at mindst 5 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri. Ministeren kan dog give tilladelse til opretholdelse af en registrering, jf. § 17, stk. 5, hvis de pågældende kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder inden for de seneste 5 år, hvor de har været registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, har opfyldt indtægtskravet i stk. 4.

Efter § 17, stk. 6, er opretholdelse af registrering efter stk. 5 betinget af, at den pågældende senest 14 måneder efter, at der er udstedt tilladelse til opretholdelse af registrering efter stk. 5, dokumenterer, at indtægtskravet i stk. 4 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter udstedelsen af tilladelsen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra tilladelsesudstedelsen ikke på ny opnå tilladelse efter stk. 5.

Desuden kan personer blive registrerede som bierhvervsfiskere efter lovens § 21, stk. 1, selv om de ikke opfylder betingelserne i § 17, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor.

Det er en forudsætning for at blive registreret som bierhvervsfisker, at ansøgeren enten har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, jf. lovens § 17, stk. 1, 1. led.

Personer, som ikke opfylder indfødsrets- eller bopælskriteriet som fastsat i den gældende § 17, stk. 1, 1. led, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, skal, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri, udstedt i medfør af lovens § 17, stk. 3, dokumentere at have tilknytning til dansk fiskerierhverv, for at kunne opnå registrering.

Det er en betingelse efter lovens § 18, at bierhvervsfiskeri kun drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet arbejdskraft. I bemærkningerne til bestemmelsen, jf. lov nr. 306 af 4. juni 1986, Folketingstidende 1998-99, A, L 106 som fremsat, side 2729, spalte 2, er det specificeret, at bestemmelsen vedrører selve fiskeriaktiviteten, og at det af hensyn til sikkerheden til søs vil være tilladt, at bierhvervsfiskeren får hjælp til at sejle fartøjet eller at have selskab med om bord.

2.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den gældende ordning for registrering som bierhvervsfisker, ud over behovet for ændring af tilknytningskravet, jf. pkt. 2.1-2.1.3, er kompliceret og delvis forældet, fordi nogle af reglerne vedrører overgangsordninger, som ikke længere er aktuelle.

Af de mange forskellige registreringsmuligheder, der findes i dag, vurderes kun to stadig at være aktuelle, hvoraf den ene angår tidligere erhvervsfiskere med A-status, jf. § 17, stk. 1, nr. 2, og den anden angår fritidsfiskere, der kan opnå bierhvervsfiskerstatus via en tilladelse fra bierhvervsfiskernævnet, jf. lovens § 19, jf. § 17, stk. 1, nr. 3. Den førstnævnte gruppe omfatter fiskere, der nedskalerer, og som har det nødvendige kendskab til fiskerierhvervet. Den anden gruppe omfatter fritidsfiskere, som bierhvervsfiskernævnet efter reglerne i § 19 har vurderet egnede til at blive registreret som bierhvervsfisker.

Det vurderes derfor, at ordningen af hensyn til at mindske det offentliges administrative byrder, bør forenkles, så at ordningen kun omfatter de registreringsmuligheder, der stadig vurderes at have praktisk relevans.

For så vidt angår erhvervsfiskere med A-status, der nedskaleres til bierhvervsfiskere, vurderes disse at burde kunne opnå registrering som bierhvervsfisker uden videre, idet disse allerede må forudsættes at have det nødvendige kendskab til fiskeriet. Der vurderes dog fortsat at være behov for, at registrerede erhvervsfiskere i en vis tid efter, at registreringen er ophørt, skal kunne blive registrerede som bierhvervsfiskere. Der kan således tænkes situationer, hvor tidligere fiskere efter noget tid igen vil kunne have et ønske om at drive et bierhvervsfiskeri, og at det ikke burde være nødvendigt i disse tilfælde at skulle søge registrering via bierhvervsfiskernævnet.

Bierhvervsfiskere er i henhold til søfartsreglerne omfattet af samme krav som andre erhvervsfiskere. Dette omfatter regler om bl.a. sundhedsbevis, sikkerhedskursus og sønæringsbevis på samme måde som for øvrige erhvervsfiskere, ligesom gældende tekniske regler for fiskerfartøjernes bygning og udstyr vil finde anvendelse. Reglerne for søfarende på fiskeskibe under 15 meter fremgår af §§ 39-43 i nugældende bekendtgørelse nr. 1145 fra 29. september 2015 om kvalifikationskrav til søfarende og fiskere og om sønærings- og kvalifikationsbeviser. Søfartsstyrelsen har tidligere påpeget, at nogle af bierhvervsfiskerne, som ikke har en almindelig erhvervsfiskerbaggrund, har haft manglende kendskab til de uddannelsesmæssige krav, som stilles til at drive bierhvervsfiskeri med et fiskerfartøj.

Det vurderes derfor af hensyn til søfartssikkerheden og af hensyn til kendskab til regler vedrørende fiskeriets udførelse hensigtsmæssigt, at der fremadrettet, foruden muligheden for nedskalering for erhvervsfiskere med A-status, kun bør være muligt at blive registreret som bierhvervsfisker på baggrund af en tilladelse fra Bierhvervsfiskernævnet, ligesom muligheden for i særlige tilfælde af blive registreret på baggrund af sociale eller helbredsmæssige hensyn, jf. lovens § 21, også fortsat bør gælde. De fleste nye registreringer af bierhvervsfiskere sker på baggrund af afgørelse i bierhvervsfiskernævnet, hvor kendskab til fiskeriets udførelse indgår som et moment i nævnets vurdering, om den pågældende ansøger er egnet til at blive registreret.

Til trods for, at bierhvervsfiskere antalsmæssigt udgør en stor gruppe, udgør de samlede fangster i forhold til det ordinære erhvervsfiskeri en beskeden størrelse. Opgørelse i Fiskeristyrelsen af landingsværdierne fra bierhvervsfiskerne i 2016 viser, at den gennemsnitlige landingsværdi for de bierhvervsfiskere, som var registrerede på daværende tidspunkt, var under 13.000 kr. Antallet af bierhvervsfiskere, som er registrerede i Fiskeristyrelsens individregister, er i perioden 2010 til 2019 faldet med 14 pct. fra 1050 til 878 registrerede fiskere. Opgørelse i Fiskeristyrelsen viser endvidere, at de landede mængder i perioden er faldet med 52 pct. Hertil kommer, at opgørelsen over gennemsnitsalderen i perioden viser, at aldersgennemsnittet er steget fra knap 60 år i 2009 til godt 65 år i 2018, hvorfor der fremover kan forventes yderligere fald i antallet af registrerede bierhvervsfiskere.

Den administrative byrde ved at kontrollere, at alle bierhvervsfiskerne lever op til det gældende indtægtskrav, jf. § 17, stk. 4, hvorefter 5 pct. af deres indkomst skal vedrøre bierhvervsfiskeri, vurderes uforholdsmæssig stor i forhold til den bagvedliggende erhvervsmæssige aktivitet, som denne gruppe repræsenterer. Den fremtidige fiskeriforvaltning forventes på samme vis som i den øvrige forvaltning i højere grad at blive baseret på sagsbehandling ved anvendelse af digitale løsninger. Dette stiller krav til enklere regler med objektiverede kriterier, idet systemerne har svært ved at håndtere

konkrete individuelle skøn eller komplicerede regnskabsmæssige opgørelsesmetoder, uden at omkostningerne til IT-udvikling forøges markant. Desuden har en gennemgang af Fiskeristyrelsens administrationsgrundlag og praksis påvist et behov for regelforenkling og at undgå komplekse sagsgange med store dokumentationskrav.

Det vurderes derfor, at 5 pct.-kravet bør erstattes med en beløbsgrænse, der relaterer sig til landingsværdier, som vil være lettere at håndtere i Fiskeristyrelsens IT-system, idet dataoplysningerne vedrørende landingsværdier på individniveau kan trækkes internt i IT-systemet. Disse data vil kunne henføres til den registrerede bierhvervsfisker for at kontrollere, om vedkommende lever op til aktivitetskravet og dermed, om betingelserne for at opretholde registreringen er til stede. Desuden vurderes aktivitetskravet, som i dag regnes fra de forudgående 12 måneder af hensyn til administrationen at skulle opgøres ved anvendelse af hele kalenderår. Det vurderes hensigtsmæssigt, at der fremover stilles krav om, at retten til at være registreret som bierhvervsfisker, forudsætter en landingsværdi på 5.000 kr. i det forudgående kalenderår. Et sådant krav vurderes dog at kunne give anledning til problemer for bierhvervsfiskere, som har opnået folkepensionsalderen, og som derfor ikke har anden indtægt. Dette skyldes, at disse i henhold til de gældende regler nemmere kan opfylde aktivitetskravet på 5 pct., idet de ikke har anden konkurrerende indkomst at sammenholde med. Det vurderes derfor, at der bør gælde en lavere grænse for bierhvervsfiskere, der har nået en alder svarende til folkepensionsalderen, som vurderes at kunne sættes til 2.000 kr. i årlig landingsværdi i det forudgående kalenderår.

Selv om der sættes en lav grænse for aktivitetskravet for at kunne opretholde en registrering, så kan grænsen vise sig umulig at opfylde i tilfælde af havari eller når særlige sociale eller helbredsmæssige forhold, havari eller når biologiske eller markeds-mæssige forhold gør fiskeren ude af stand til at lande fisk. Det vurderes derfor nødvendigt at kunne fravige fra aktivitetskravet i disse situationer. Dette kan opnås, ved at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af kravet i denne forbindelse, jf. nærmere herom under pkt. 2.5.-2.5.3.

Forbuddet mod lønnet som ulønnet medhjælp til bierhvervsfiskeri i lovens § 18 er indført som en måde at adskille bierhvervsfiskeri i forhold til det øvrige erhvervsfiskeri. Det vurderes imidlertid af ressource- og bevismæssige årsager vanskeligt at håndhæve forbuddet mod medhjælp til selve fiskeriaktiviteten, herunder fiskeredskabshåndteringen, når det samtidigt er tilladt at have medhjælp om bord til visse aktiviteter, som at styre fartøjet. Det vurderes i denne forbindelse, at det at sejle fartøjet er en aktivitet, der vedrører selve fiskeriets udførelse, og at selve redskabs- og fangsthåndteringen i denne sammenhæng ikke er afgørende. På den anden side vurderes det at være nødvendigt at modvirke omgåelsessituationer, hvor registrerede bierhvervsfiskere overlader driften af et fiskerfartøj til andre, og derved ikke aktivt selv deltager i fiskeriet. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer derfor, at bestemmelsen, om at bierhvervsfiskeri skal drives personligt, bør ændres, således at udførelsen af selve fiskeriaktiviteten også fremadrettet skal ske af indehaveren af tilladelsen ombord på fartøjet, men at det generelt skal være tilladt at have medhjælp med ombord.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den gældende ordning for registrering af bierhvervsfiskere erstattes af en ny og forenklet ordning. Som følge heraf foreslås § 17 nyaffattet.

Med forslaget til § 17, stk. 1, vil det fremadrettet kun skal være muligt for personer at nedskalere fra erhvervsfiskere med A-status, jf. lovens § 14, til bierhvervsfiskere, eller at opskalere fra fritidsfisker til bierhvervsfisker ved afgørelse truffet af bierhvervsfiskernævnet, jf. lovens § 19. Forslaget indebærer endvidere, at tilknytningskravet ændres, således at der ikke længere stilles krav om dansk indfødsret eller bopæl de sidste to år, men at der i stedet stilles krav om, at personerne skal være omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, jf. bemærkningerne til ændring af tilknytningskravet, jf. pkt. 2.1-2.1.3.

Med nyaffattelsen videreføres den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 2, som omfatter erhvervsfiskere med A-status, der kan nedtrappe og blive omregistreret som bierhvervsfiskere som § 17, stk. 1, nr. 1. Dog foreslås bestemmelsen udvidet, således at det ikke kun er registrerede erhvervsfiskere, men også erhvervsfiskere, der har været registreret inden for de sidste 5 år, der kan blive registreret som bierhvervsfisker. Den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 3, som omfatter bierhvervsfiskere, som har tilladelse efter afgørelse fra Bierhvervsfiskernævnet, jf. § 19, til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere givent område videreføres som § 17, stk. 1, nr. 2.

Nyaffattelsen indebærer samtidig, at den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 1 og 4, der omfatter henholdsvis bierhvervsfiskere, der var registreret ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt og bierhvervsfiskere der kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, udgår af bestemmelsen, idet disse ikke længere vurderes at have praktisk relevans for fiskerireguleringen.

Det foreslås endvidere med forslaget til § 17, stk. 2, at registrerede bierhvervsfiskere efter § 17, stk. 1, nr. 1 og 2, skal have haft en landingsværdi i det foregående kalenderår på mindst 5.000 kr., dog 2.000 kr. for personer, der har opnået en alder tilsvarende folkepensionsalderen for at kunne opretholde en registrering. Ændringen vil medføre en forenkling af betingelserne for at kunne opretholde registreringen, samtidigt med, at kontrollen af efterlevelsen kan automatiseres, idet det forventes, at Fiskeristyrelsen ud fra landingsdata vil kunne udføre kontrollen af, om registrerede bierhvervsfiskere opfylder landingskravet i et afsluttet kalenderår. Såfremt landingstallene vil kunne føres til enkeltpersoner, skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, iagttages.

Med nyaffattelsen af § 17 udgår endvidere den gældende lovs § 17, stk. 4-6. Indtægtskravet for at opretholde en registrering i det gældende stk. 4 erstattes af landingsværdikravet i det foreslåede § 17, stk. 2, jf. ovenfor, mens stykke 5 og 6 i den gældende bestemmelse udgår, idet muligheden for at fravige landingskravet vil være indeholdt i den foreslåede ændring af § 21, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og nærmere herom under pkt. 2.5.-2.5.3.

Forslaget til forenkling af indtægtskravet fra de foregående 12 måneder til et krav om en vis landingsværdi i det foregående kalenderår indebærer endvidere, at personer, der opnår registrering i et indeværende år, først skal opfylde kravet i det efterfølgende år. Dette medfører, at bierhvervsfiskerne først kan kontrolleres for manglende opfyldelse i henhold til de nye regler ved begyndelsen af 2022.

Bierhvervsfiskere, som er registrerede ved lovens ikrafttræden, vil fortsat bevare deres registrering forudsat, at de fremadrettet opfylder kravet om at have en landingsværdi på 5.000 kr. eller 2.000 kr. i hvert kalenderår.

Endelig foreslås med lovforslagets § 1, nr. 8 en ændring af § 18, hvorved det bliver tilladt at have medhjælp med ombord, dog således, at der fortsat bibeholdes et krav om, at den registrerede bierhvervsfisker driver fiskeriet personligt. Der er således tale om en lempelse i forhold til den gældende bestemmelse, idet der tidligere ikke var tilladt, for eksempel at hjælpe til med at hive redskaberne ombord, hvilket det bliver som følge af ændringen af bestemmelsen. Herudover tilsigtes ikke andre ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

2.6. Fravigelse af reglerne for registrering og opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker

2.6.1. Gældende ret

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan, selv om betingelserne i fiskerilovens §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt, meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor, jf. fiskerilovens § 21, stk. 1.

Dispensation gives i overensstemmelse med forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1998-99, A, L106 som fremsat, side 2730, 1. spalte, til personer, der har fået tilkendt førtidspension, hvis de pågældende i øvrigt har forudsætninger for at drive erhvervsmæssigt fiskeri. Især for yngre personer med helbredsmæssige problemer meddeles dispensation, uanset at de pågældende ikke er tilkendt førtidspension. Dispensationerne er næsten udelukkende meddelt til at drive bierhvervsfiskeri. Tilladelserne meddeles midlertidigt og på nærmere vilkår med henblik på, at tilladelser bortfalder, hvis de ikke anvendes eller vilkårene ikke opfyldes.

Den gældende lovs § 21, stk. 2, indeholder mulighed for at inddrage sagkyndig bistand i afgørelsen af sagerne. Hensigten er at muliggøre inddragelse af sagkyndige personer, der har viden om sikkerhed til søs eller sociale- eller sundhedsmæssige forhold.

2.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Fiskerilovens § 21, stk. 1, indeholder i dag kun hjemmel til at fravige betingelserne for registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker, såfremt sociale eller helbredsmæssige hensyn efter en konkret vurdering tilsiger dette. Der er således i dag ikke muligt at meddele dispensation efter § 21, stk. 1, til registrerede fiskere i tilfælde af for eksempel havari eller som følge af den biologiske og markedsmæssige udvikling, således at disse kan opretholde deres registrering på baggrund af særligt indtrufne omstændigheder.

I tilfælde af havari indeholder fiskerilovens § 39, stk. 4, en dispensationsadgang fra fiskerilovens § 39, stk. 1, hvorefter der er mulighed for at erstatte det forliste fartøj med et nyt. Lovens § 39, stk. 1, stiller krav om, at fartøjet ejes af mindst 2/3 dele erhvervsfiskere, som er registrerede i henhold til §§ 14, 17 eller 21. Et havari kan imidlertid gøre det umuligt for erhvervsfiskere at opfylde aktivitetskravet i henhold til § 14, stk. 1, eller 17, stk. 2, såfremt det forliste fartøj ikke kan erstattes rettidigt. For at sikre hensynet bag § 39, stk. 4, navnlig at havari ikke skal medføre retstab i henhold til fiskerilovgivningen vurderes det, at det også skal være muligt at meddele dispensation til erhvervsfiskere med A-status og bierhvervsfiskere fra betingelserne i § 14, stk. 1, og § 17, stk. 2, i disse tilfælde, således at vedkommende fiskere efter omstændighederne får en passende periode til at reetablere sit indkomstgrundlag.

Fiskerierhvervet er et omskifteligt erhverv med store udsving i fiskebestande og priser, alt efter den biologiske og markedsmæssige udvikling. Visse fiskebestande kan fra tid til anden kollapse som følge af svigtende fødegrundlag, iltsvind eller øvrige biologiske og klimamæssige faktorer. Desuden kan priser påvirkes af økonomiske udsving i markedet samt af vækst i udbuddet på markedet af en given fiskeart som følge af globale pandemier, krig, naturkatastrofer m.v. Disse forhold kan gøre det svært og efter omstændighederne umuligt for fiskere at leve op til for eksempel kravet om, at 60 % af deres personlige indkomst skal vedrøre erhvervsfiskeri, for at opretholde en registrering.

Desuden kan erhvervs- og bierhvervsfiskere i perioder blive ramt af sygdom eller andre udefrakommende begivenheder, der gør dem ude af stand til at opretholde indkomst- eller landingskravet i en periode.

Hensigten bag indkomstkravet for erhvervsfiskere med A-status er at sikre, at de der registreres som erhvervsfiskere, med deraf følgende mulighed for drive erhvervsmæssigt fiskeri og at eje et fiskerfartøj med fiskerilicens samt kvoter, skal have fiskeriet som deres hovederhverv. Og for bierhvervsfiskere, at disse fiskere skal drive et aktivt fiskeri og derfor ikke skal kunne opretholde registreringen, såfremt beskæftigelsen med fiskeri ophører. De eksisterende regler vurderes dog ikke i tilstrækkelig grad at tage højde for, at udefrakommende begivenheder i en periode kan gøre fiskeren ude af stand til at opretholde det nødvendige indtjeningsgrundlag.

Konsekvensen af reglerne i disse tilfælde vil være, at fiskeren får slettet sin A-status, hvormed vedkommende ikke længere kan eje et indregistreret fiskerfartøj eller fiskekvoter. Det vurderes derfor, at der bør gøres muligt til at give dispensation fra indkomstkravet, så en registrering kan opretholdes, når disse forhold gør sig gældende. En fravigelse af indkomstkravet, vurderes at burde kunne ske, hvor manglende opfyldelse af indkomstkravet skyldes sociale eller helbredsmæssige faktorer som hidtil, men at dette også skal være muligt, når manglende opfyldelse skyldes havari eller

biologiske eller markedsmæssige forhold i erhvervet. Det vurderes, at sådanne fravigelser bør gives ud fra en konkret vurdering i hvert enkelte tilfælde.

For at sikre, at hovedreglen om indkomst og landingskravet fastholdes bør det ikke være muligt at opnå dispensation fra betingelserne for opretholdelse af registreringen i mere end 3 år. Dispensation til opretholdelse vil i sagens natur kun være relevant for de nye dispensationsgrunde, idet reglerne for dispensations på grund af sociale og helbredsmæssige forhold videreføres uændret og vil derfor kun vedrøre registreringsgrundlaget.

Der vurderes ikke, at der bliver behov for sagkyndig bistand til vurdering af de nye dispensationsmuligheder, idet Fiskeristyrelsen vurderes at besidde den fornødne sagkundskab til at vurdere havari, biologi og markedsforshold.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at dispensationsadgangen i fiskerilovens § 21, stk. 1, udvides således, at ministeren for fiskeri og ligestilling, udover de gældende fravigelsesgrunde, kan meddele tilladelse til, at personer opretholder en registrering som erhvervs- eller bierhvervsfiskere i op til 3 år, når den manglende opfyldelse af betingelserne for opretholdelse af registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker, jf. § 14, stk. 1, og § 17, stk. 2, vurderes at skyldes havari eller biologiske forhold eller markedsmæssige forhold i erhvervet.

Tilladelse til opretholdelse i forbindelse med sociale eller helbredsmæssige forhold, havari, eller når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes biologiske eller markedsmæssige forhold i erhvervet, forventes at blive givet i en tidsbegrænset periode i op til 3 år, således at ansøgeren har passende tid til at erstatte det havarerende fartøj med et nyt eller indtil fiskerens helbred eller de biologiske eller markedsmæssige forhold er genetableret, hvorefter vedkommende igen vil skulle opfylde de almindelige betingelser i § 14, stk. 1, nr. 2 eller § 17, stk. 2. Af samme grund bør dispensation kun gives ved forhold, der vurderes at være af forbigående karakter og ikke, såfremt det vurderes usandsynligt, at forholdene vil stabilisere inden for en overskuelig tidshorisont.

Når biologiske eller markedsmæssige forhold gør sig gældende, forventes mange fiskere at være i samme situation og ansøgning om tilladelser vil derfor kunne behandles samlet i disse tilfælde. Dette forventes at kunne blive tilfældet ved for eksempel kollaps i visse fiskebestande på grund af biologiske forhold som iltsvind eller på grund af markedsmæssige forhold som globale pandemier, krig, naturkatastrofer m.v.

2.7. Ægtefæller m.m.'s mulighed for i forbindelse med dødsfald at fortsætte fiskeriet

2.7.1. Gældende ret

Efter fiskerilovens § 22 kan ministeren for fiskeri og ligestilling meddele konkret tilladelse til, at ægtefæller, samlevende eller børn ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17, eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt. Af bemærkningerne til den oprindelige bestemmelse, jf. Folketingstidende, 1998-99, tillæg A, side 2730, spalte 2, fremgår, at bestemmelsen åbner mulighed for, at arveberettigede kan opnå dispensation, og at dispensationerne normalt vil blive givet tidsbegrænset. Årsagen er, at dødsfald ofte vil lade de efterladte med behov for at holde driften af et fiskeriselskab kørende, indtil en arving kan opfylde betingelserne til at blive registreret som erhvervsfisker og overtage virksomheden, eller at virksomheden afhændes som en igangværende bedrift. Derfor er der behov for at give en passende dispensation til de efterladte med henblik på, at en arving kan nå at opfylde betingelserne for at blive registreret som erhvervsfisker eller at virksomheden afvikles.

Personkredsen, der som arveberettigede kan komme i betragtning ved overtagelse af en eksisterende fiskeribedrift eller dele heraf efter bestemmelsen, blev ved lov nr. 736 fra 8. juni 2018 begrænset, så det kun er muligt for ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn i første led (søn eller datter) at få tilladelse til at overtage en eksisterende fiskeribedrift ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo. Fortsættelse af fiskeriet efter den periode, som der er givet tilladelse til, vil udgøre ulovligt fiskeri § 11, stk. 1, som er strafbart, jf. fiskerilovens § 130, stk. 1

2.7.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

Det kræver i dag en konkret tilladelse efter fiskerilovens § 22, for at en ægtefælle, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn i første led (søn eller datter) ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo kan fortsætte fiskeriaktiviteter efter en afdød selvstændig erhvervsfisker. I praksis gives der altid tilladelse til at videreføre virksomheden i en begrænset periode på 18 måneder, som regnes fra skifteretsattestens udstedelse. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at adgangen for ægtefæller, samlevende og børn ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo til at fortsætte fiskeriet i en passende periode fastsættes direkte i loven, og at der således ikke skal træffes en konkret afgørelse herom. Det vurderes, at 18 måneder vil være en passende periode, hvilket svarer til gældende praksis.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 22 nyaffattes, således at ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo kan fortsætte fiskeriet i 18 måneder fra udstedelse af skifteretsattest, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

Dette indebærer, at ministeren ikke længere skal give konkret tilladelse i disse situationer og vil derfor muliggøre en forenkling af administrationen af ordningen samtidig med, at den foreslåede bestemmelse svarer til gældende praksis. Såfremt fiskeriet fortsættes efter tidspunktet for udstedelse af skifteretsattest skal vedkommende være registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker, jf. §§ 14, 17 eller 21, idet en fortsættelse af fiskeriet efter dette tidspunkt i modsat fald vil være at betragte som ulovligt fiskeri og en overtrædelse af § 11, stk. 1, som sanktioneres med bøde, jf. § 130, stk. 1, nr. 1.

2.8. Indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere

2.8.1. Gældende ret

Det fremgår af fiskerilovens § 26, at enhver kan udøve lystfiskeri med stang, pilk eller lignende lette håndredskaber, når reglerne i § 54 om lystfiskertegn er overholdt.

Ud over det i fiskerilovens § 26 nævnte lystfiskeri kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere efter fiskerilovens §§ 14 og 17, eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til fiskerilovens §§ 24 og 25, udøve fritidsfiskeri, jf. fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt.

Forarbejderne til fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt., jf. Folketingstidende 1998-99, A, L 106 som fremsat, side 2727, spalte 2, beskrives fritidsfiskeri som ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, som foregår med andre redskaber end de lette håndredskaber, der er tilladt ved lystfiskeri. Fritidsfiskerbegrebet finder også anvendelse i ferskvandsområder, da loven omfatter både saltvand og ferskvand.

For fiskeri i ferskvand er udgangspunktet, at sådant fiskeri er rekreativt fiskeri. Det betyder, at fiskeri med lette håndredskaber er lystfiskeri, og fiskeri med andre tilladte redskaber er fritidsfiskeri.

Efter de gældende regler kan ministeren fastsætte regler om betingelser for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder anvendelse af redskaber, i henhold til fiskerilovens § 27, stk. 1, 2. pkt. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri mv. i ferskvand, bekendtgørelse nr. 1615 af 11. december 2015.

Fritidsfiskere kan få tilladelse til at fiske med højst 6 små redskaber (som alene kan være garn, ruser, tejn eller krogline), jf. § 20 i bekendtgørelse om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri mv. i ferskvand, bekendtgørelse nr. 1615 af 11. december 2015.

Desuden kan ministeren efter fiskerilovens § 32, stk. 1, fastsætte regler om redskaber. Efter denne bestemmelse, kan ministeren for fiskeri og ligestilling fastsætte regler for både salt- og ferskvand og for både lyst-, fritids-, bierhvervs- og erhvervsfiskeri om anvendelse, udformning, maskestørrelse, placering og antal af tilladte redskaber, mærkning og afmærkning af redskaber og pæle, herunder regler om opstilling af og afstand imellem disse samt om registrering af pladser for faststående redskaber.

Forarbejderne til fiskerilovens § 32, jf. Folketingstidende 1998-99, A, L 106 som fremsat, side 2727, spalte 2, angiver, at fiskerilovens § 32, stk. 1, er hjemmel til fastsættelse af regler om både redskabsudformning, anvendelse, antal, placering, afstand og afmærkning. Desuden er nævnt registrering af faststående redskaber, da registrering i visse tilfælde kan være knyttet som et vilkår til

anvendelsen. Hertil kommer registrering af en ret til at benytte et faststående redskab på en bestemt fiskeplads frem for andre fiskere, jf. fiskerilovens § 73.

Bemyndigelsen i fiskerilovens § 27, stk. 1, 2 pkt., er snæver og omfatter kun betingelser og redskaber, som er tilladte for udøvelsen af fritidsfiskeri.

Til gengæld er bemyndigelsen i fiskerilovens § 32, stk. 1, bred og referer til anvendelsesområdet og fremgangsmåden for udøvelsen af fiskeri, herunder fritidsfiskeri, med tilladte redskaber.

Kontrolforordningen, Rådets forordning (EF) nr. 1224 af 20. november 2009, har til formål, at sikre bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, jf. forslag til kontrolforordningen, Baggrunden for forslaget, side 2, samt at sikre at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Kontrolforordningen angiver i artikel 48(3), at tabte redskaber skal indberettes, indenfor 24 timer, hvis de ikke har kunnet bjærges af den pågældende fisker.

Desuden anfører artikel 48(3) i Kontrolforordningen, at fartøjets fører inden for 24 timer skal meddele til den kompetente myndighed i sin flagmedlemsstat, som derefter underretter den kompetente myndighed i kystmedlemsstaten: fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn, arten af de tabte redskaber, tidspunktet for tabet af redskaberne, position, hvor redskaberne blev tabt, samt foranstaltninger, der er truffet for at bjærge redskaberne.

Artikel 48(3) i Kontrolforordningen blev indført i 2009 og gælder for alle erhvervsfiskere i EU. Bestemmelsen vedrører ikke fritidsfiskere, fordi disse ikke er registreret som bierhvervs- eller erhvervsfiskere, jf. fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt.

2.8.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Regeringens plastikhandlingsplan, jf. aftale om samarbejdet om at nedbringe plastikforurening og fremme en cirkulær plastikøkonomi af 30. januar 2019 indgået mellem daværende regering (bestående af Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, indebærer, at omfanget af spøgelsesnet (tabte redskaber) skal kortlægges i danske farvande. Det er dog ikke muligt for nuværende at få et fuldstændigt overblik over forekomsten af tabte redskaber, da det ikke er alle garnfiskere, der har pligt til at indberette tabte redskaber. Både erhvervs- og fritidsfiskere udøver garnfiskeri i Danmark, men det er kun erhvervsfiskere der er omfattet af en indberetningspligt for tabte redskaber efter Kontrolforordningen.

Spørgsmålet om tabte redskaber og de negative konsekvenser heraf for blandt andet naturen, fiskebestande og dykkere har fået stigende opmærksomhed de senere år.

FAO (Food and Agriculture Organization of the United Nations) anslår, at 10 pct. af plastaffald i verdenshavene kan henføres til tabte redskaber, mens EU-Kommissionen anslår, at tallet for Europa er 27 pct.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at fritidsfiskere også skal være omfattet af kravet om at indberette tabte redskaber.

Fiskerikontrol og håndhævelse af reglerne har til formål at sikre en korrekt anvendelse af den fælles fiskeripolitik og om nødvendigt at sørge for, at reglerne efterleves.

Det nuværende system om fiskerikontrol er fastlagt i Kontrolforordningen, som på gennemgribende vis har moderniseret EU's tilgang til fiskerikontrol.

Kontrolforordningens artikel 48(3) stiller krav om, at erhvervsfartøjer inden for 24 timer skal rapportere til de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat, hvis der tabes et redskab, som ikke kan bjærges. Fiskeristyrelsen er den kompetente myndighed for danske fiskere, således at indrapporteringen kan ske pr. telefon eller e-mail til Fiskeristyrelsens Fiskerimoniteringscenter (FMC) eller ved at anføre det i fartøjets elektroniske logbog.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at hvis indberetningskravet for fritidsfiskere indføres, vil kravet om indberetning gælde for samtlige fiskere, både fritidsfiskere og erhvervsfiskere. Samlet set vil dette betyde et forbedret datagrundlag for tabte redskaber, som kan bruges til kortlægning af omfanget af spøgelsesnet i danske farvande og dermed som led i indsatsen for bekæmpelse af spøgelsesnet.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at en indberetningsløsning, som vil angive de nøjagtige koordinater for, hvor redskabet er tabt, vil gøre indberetningerne mere præcise.

2.8.3. Den foreslåede ordning

For at kunne udøve en effektiv kontrol med fritidsfiskernes tabte redskaber foreslås det, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 27, stk. 1, 2. pkt., udvides, således at ministeren får mulighed for at fastsætte nærmere regler om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere.

Med bestemmelsen foreslås rammerne for et fyldestgørende datagrundlag etableret, som vil gøre det muligt at få et overblik over, hvor stort problemet med tabte redskaber er i danske farvande.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af bemyndigelsen vil være muligt at pålægge fritidsfiskere at indberette tabte redskaber på samme måde som erhvervsfiskere er forpligtet til efter Kontrolforordningens artikel 48(3). Hensigten med reglerne vil være at få et overblik over forekomsten af tabte redskaber, og ikke, at der skal stilles samme krav om bjærgning til fritidsfiskere, som der gælder for erhvervsfiskere, eller at fritidsfiskerne skal pålægges udgifterne ved bjærgning af redskaber, der ikke er meldt tabt.

Reglerne vedrørende indberetningskravet vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvori der vil blive stillet nærmere krav til hvilke oplysninger der skal indberettes, såsom tid og sted, hvor redskabet er tabt, type af redskab, navn, adresse og telefonnummer samt type af fiskeri.

Desuden vil bekendtgørelsen indeholde regler om at Miljø- og Fødevareministeriet vil kunne stille krav om indberetningsmetoden vedrørende tabte redskaber, for eksempel krav om elektronisk indberetning via en app.

2.9. Undtagelse fra krav i forbindelse med udstedelse af fiskerilicens

2.9.1. Gældende ret

Det er ikke tilladt at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri, medmindre fartøjet er registreret med fiskerilicens i Miljø- og Fødevareministeriet og samtidig er registreret i Erhvervsministeriet, jf. fiskerilovens § 38, stk. 1.

Efter lovens § 39, stk. 1, er det en betingelse for at blive registreret med fiskerilicens, at fartøjet ejes af personer, hvoraf mindst 2/3 er registrerede som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af § 14 eller § 17, regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til tilladelse efter § 21. Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b.

Efter lovens § 39, stk. 2, bortfalder fiskerilicensen, hvis fartøjet skifter ejer, og de nye ejere ikke opfylder betingelserne i § 39, stk. 1. Fiskerilicens bortfalder endvidere, hvis de personer eller selskaber, der ejer fartøjet, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1.

Lovens § 39, stk. 3, indeholder hjemmel til, at ministeren kan meddele konkret dispensation fra kravene i § 39, stk. 1 og 2, for en nærmere afgrænset periode, hvis fartøjet overtages som led i gældsfyldestgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer. Ministeren kan endvidere meddele dispensation, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, kan således efter tilladelse overtage et fiskerfartøj. Bestemmelsen muliggør, at arveberettigede, der overtager en igangværende fiskeribedrift i henhold til fiskerilovens § 22, også kan overtage fartøjet og således fortsætte fiskeriaktiviteter efter en afdød selvstændig erhvervsfisker. Tilladelsen i henhold til § 39, stk. 3. 2. pkt., vil ligesom den forudsatte tilladelse i henhold til § 22 blive givet tidsbegrænset.

Efter gældende praksis gives der endvidere dispensation fra ejerkravet i tilfælde, hvor et pengeinstitut eksempelvis overtager et fartøj, fordi ejeren har misligholdt sine forpligtelser over for pengeinstituttet. Pengeinstituttet vil i denne situation kunne opnå tilladelse til i et afgrænset tidsrum at udleje fartøjet til en erhvervsfisker. Dispensation fra ejerkravet gives endvidere, hvis en skibsmægler som led i handel med fartøjer, overtager et fiskerfartøj med henblik på videresalg. Det er ikke hensigten, at en skibsmægler kan få tilladelse til at udleje fartøjet, men denne vil kunne opnå tilladelse til at overtage fartøjet med henblik på salg en vis periode, uden at fartøjet slettes som erhvervsfiskerfartøj i Fiskeristyrelsens eller Søfartsstyrelsens registre.

2.9.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Ministerens beføjelse efter den gældende lovs § 39, stk. 3, til at meddele konkret dispensation fra reglerne om udstedelse og bortfald af fiskerilicens, indeholder ikke bemyndigelse til at fastsætte generelle regler om undtagelse fra kravene i § 39, stk. 1 og 2, når fartøjer overtages som led i gældsfyldestgørelse, i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Dispensationer gives efter gældende praksis udelukkende i afgrænsede perioder og til en personkreds, som ikke giver anledning til en skønsvurdering. Da der i praksis ikke gives afslag til den omfattede personkreds vurderes undtagelserne fra kravene i § 39, stk. 1 og 2, mere hensigtsmæssigt at kunne udformes som generelle regler, således at den omfattede personkreds uden videre kan overtage et fiskerfartøj i en begrænset periode i tilknytning til erhvervsfiskerens død. Dog således, at der i helt særlige tilfælde bør være mulighed for at dispensere konkret fra generel fastsatte undtagelser fra ejerkravene i § 39, stk. 1 og 2.

2.9.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget til § 1, nr. 16, nyaffattes lovens § 39, stk. 3, således at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om fravigelse af ejerkravet i § 39, stk. 1 og 2, for en nærmere afgrænset periode, for ejere, som overtager fartøjer som led i gældsfyldestgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo. Ændringen vil gøre det muligt at fastsætte nærmere regler om overtagelse af fartøjer som led i gældsfyldestgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller ved arv og hensiddent i uskiftet bo, uden at dette fører til bortfald af fartøjets fiskerilicens og sletning i fartøjsregisteret. Der vil således kunne fastsættes nærmere regler for overtagelse af fartøjer i forbindelse med gældsfyldestgørelse, erhvervsmæssig handel med fartøjer eller arv. Der vil kunne sættes betingelser om, hvor lang tid indehaveren af fartøjet kan opretholde registreringen af fartøjet, eller for eksempel betingelser om, at indehaveren af fartøjet, som led i gældsfyldestgørelsen vil kunne udleje fartøjet til en erhvervsfisker med A-status, jf. lovens § 14, stk. 1, et erhvervsfiskerselskab, jf. lovens § 16, stk. 1, eller en bierhvervsfisker, jf. lovens 17, stk. 1.

Det er hensigten, at bemyndigelsen aktuelt vil blive udnyttet til at fastsætte regler, hvorefter for eksempel skibsmæglere med henblik på videresalg eller arvinger med henblik på videresalg og midlertidig drift, vil kunne opretholde registreringen af fartøjet i en nærmere afgrænset periode. Det kan dog forekomme særlige situationer, hvor det vil være velbegrundet at opretholde registreringen i en lidt længere periode, såfremt fartøjet grundet særlige omstændigheder ikke kan afsættes til anden side inden for den fastsatte frist. I disse situationer vil der kunne gives dispensation fra de fastsatte regler.

Hvis der eksempelvis sker overdragelse ved tvangsauktion til et pengeinstitut, Danmarks Skibskreditfond, til pantsikrede kreditorer eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer, vil fartøjet kunne slettes i Fartøjsregistret efter for eksempel 6 måneder fra overtagelsestidspunktet. Fartøjet skal for eksempel inden 6 måneder fra overtagelsestidspunktet overdrages til en ejer, der opfylder kravet i § 39, stk. 1. Overtager denne ejer fartøjet efter udløbet af for eksempel 6 måneder, slettes fartøjets registrering som fiskerfartøj i Søfartsstyrelsens Skibsregister eller i Skibsregistrets Fartøjsfortegnelse samt Fiskeristyrelsens Fartøjsregister.

Et fartøj vil ikke kunne slettes i de ovennævnte registre, hvis det overdrages til en person, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

2.10. Fritagelse for fisketegn

2.10.1. Gældende ret

Fiskerilovens § 54, stk. 1, pålægger alle der udøver lystfiskeri, jf. § 26, at have gyldigt lystfiskertegn. Undtaget herfra er personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension, jf. § 54, stk. 1, 2. pkt.

Reglerne for at oppebære ret til folkepension findes i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019 (herefter pensionsloven). Retten til at oppebære folkepension er betinget af, at personen har dansk indfødsret (statsborgerskab), jf. pensionslovens § 2, stk. 1. Dette gælder dog ikke personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen, heraf mindst 5 år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Indgives ansøgningen efter folkepensionsalderen, skal bopælskravene være opfyldt ved folkepensionsalderen, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 1. Det gælder heller ikke udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 2. Retten til at oppebære folkepension er også betinget af, at personen har fast bopæl her i riget eller hyre på dansk skib, jf. pensionslovens § 3, stk. 1.

2.10.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Undtagelsen for personer, der har ret til at oppebære folkepension, fra kravet om gyldigt lystfiskertegn i § 54, stk. 1, 2. pkt., vurderes at være egnet til at forskelsbehandle ikke-danske statsborgere, og i forhold til øvrige EU- og EØS-borgere vurderes kravet dermed ikke at være i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med reglerne om forbud mod diskriminering på grundlag af nationalitet, jf. TEUF-traktatens art. 18.

Fiskeristyrelsen har i overensstemmelse med denne vurdering fået instruks om, at bestemmelsen, af hensyn til det almindelige krav om EU-konform fortolkning, skal praktiseres, således at der ikke opstilles andre betingelser for øvrige EU- og EØS-borgere end for danske borgere, dvs., at deres nationalitet ikke tillægges betydning.

2.10.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at bringe § 54, stk. 1, 2. pkt., i overensstemmelse med EU-retten foreslås bestemmelsen derfor ændret således, at der i stedet for kravet om ret til at oppebære folkepension fastsættes en betingelse om opnåelse af alder svarende til den alder, der giver ret til at oppebære folkepension. Af hensyn til omkostninger til administration og IT-udvikling foreslås alle, dvs. ikke kun EU- og EØS-borgere, men også øvrige tredjelandsborgere, at blive fritaget for at betale lystfiskertegn, hvis de opfylder alderskravet.

2.11. Udvidelse af hjemmel til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation

2.11.1. Gældende ret

Fiskerilovens § 112 c, stk. 1, indeholder bemyndigelse for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling til at fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til bestemmelser i Den Europæiske

Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (såkaldt IUU-fiskeri), skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Bestemmelsen blev indført i fiskeriloven ved lov nr. 604 af 14. juni 2011 for at leve op til krav i Rådets forordning nr. 1224/2009 om opretholdelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), hvor der er pligt til elektronisk udfyldelse og indsendelse af logbog for fartøjer over en vis størrelse.

Efter § 112 c, stk. 2, kan der fastsættes regler om digital kommunikation, for eksempel om anvendelse af bestemte digitale formater og om digital signatur. Bestemmelsen sikrer, at afsender- og modtagersystemerne kan tale sammen og at borgeren eller virksomheden kan identificeres med fornøden sikkerhed.

Lovens § 112 c, stk. 3, giver ministeren eller den ministeren bemyndiger dertil mulighed for at udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder selve afgørelsen, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter.

Lovens § 112 c, stk. 4, indeholder bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Miljø- og Fødevareministeriet eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender.

Lovens § 112 c, stk. 5, fastslår, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten.

2.11.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Ved den politiske Aftale om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri af 16. november 2017, som blev indgået mellem daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Enhedslisten, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, blev det besluttet, at der skulle indføres regler om, at erhvervsfiskeres indflydelse gennem lån, kaution, sikkerhedsstillelse m.v. til andre erhvervsfiskere, skal tælles med i långivers koncentrationsregnskab, når det gøres op, hvor meget kvote en enkelt erhvervsfisker eller erhvervsfiskerselskab skal kunne have rådighed over – såkaldte B-kvoter.

Aftalen blev gennemført ved ændring af fiskeriloven, jf. lov nr. 1734 af 27. december 2018, hvorved ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om øvre grænser for det samlede ejerskab af kvoteandele, jf. lovens § 35, stk. 2. Bemyndigelsen er endnu ikke udnyttet.

Bemyndigelsen i § 35, stk. 2, forventes udnyttet til at fastsætte regler om beregningen af B-kvoter som vil være baseret på indberetninger til Fiskeristyrelsen vedrørende økonomiske mellemværender, som erhvervsfiskere som långiver eller sikkerhedsstiller vil blive forpligtet til at foretage. Indberetningen forudsættes at skulle ske på en IT-plattform på Fiskeristyrelsens hjemmeside.

Det vurderes at have betydning, at indberetningen med tilstrækkelig grad kan henføres til en bestemt identificerbar erhvervsfisker eller erhvervsfiskerselskab, og at indberetningerne sker i et format der er foreneligt med IT-systemets opbygning. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at kunne kræve, at indberetninger af økonomiske mellemværender sker digitalt og ved anvendelse af digital signatur.

Der vil endvidere i medfør af § 35, stk. 2, kunne fastsættes regler om opgørelse af helt eller delvis ejede kvoteandele, jf. stk. 2, nr. 1, afgrænsning af, omregning til og opgørelse af kvoteandele, der er adgang til at udøve en bestemmende indflydelse på, jf. stk. 2, nr. 2, indefrysning af årsmængder tildelt på baggrund af kvoteandele ved overskridelse af de øvre grænser, jf. stk. 2, nr. 4, påbud om nedbringelse af ejerandele, ved overskridelse af de øvre grænser, jf. stk. 2, nr. 5 og bortfald af kvoteandele, ved overskridelse af de øvre grænser, jf. nr. 6. Det forventes, at der vil blive stillet krav om, at kommunikation mellem Fiskeristyrelsen og virksomhederne vedrørende nr. 2, 3, 4 og 5 skal foregå digitalt.

Kvotekoncentrationsreglerne, som forventes udstedt i henhold til § 35, stk. 2, forudsætter udviklingen af et IT-system, og da der er et ønske om, at dette system så vidt muligt skal kunne sagsbehandle og kommunikere automatisk med virksomheder i fremtiden, vurderes de øvrige bestemmelser i § 112 c, stk. 2-5, ligeledes at være relevante.

2.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 112 c, stk. 1, udvides, således at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne. Den foreslåede udvidelse indebærer samtidig, at ministeren i medfør af den gældende lovs § 112 c, stk. 2, kan fastsætte de nærmere regler om digital kommunikation i forbindelse med krav om indberetning i medfør af § 35, stk. 2, herunder om anvendelse af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digitale signaturer eller lignende. Den foreslåede udvidelse giver endvidere myndigheden mulighed for at udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder selve afgørelser truffet i henhold til reglerne, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter, jf. § 112 c, stk. 3, samt mulighed for at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Miljø- og Fødevareministeriet eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender, jf. 112 c, stk. 4. Meddelelser i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, vil anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten, jf. § 112 c, stk. 5.

Det er forudsat, at der i forbindelse med udvidelse af pligten til at indberette og kommunikere digitalt, at der i et begrænset omfang kan blive fastsat undtagelse fra pligten til digital kommunikation gældende for visse virksomheder. For eksempel kan der i en overgangsperiode være behov for at undtage ejere af visse mindre fartøjer fra pligten til digital indberetning, hvis de af helt særlige grunde, som for eksempel funktionsnedsættelse, psykiske lidelser m.v., ikke har mulighed for at anvende digital kommunikation. Det vil derfor ved ansøgning være muligt at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation.

2.12. Fleksible kontrolpunkter til søs

2.12.1 Gældende ret

En kyststat kan udøve lovgivnings- og håndhævelsesjurisdiktion over alle personer og fartøjer uanset nationalitet i den eksklusive økonomiske zone (op til 200 sømil fra de til enhver tid gældende basislinjer), som defineret i artikel 55, og artikel 73 i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982, herefter Havretskonventionen.

Kontrolforanstaltninger kan efter folkeretten indføres i de indre farvande samt i den eksklusive økonomiske zone, som defineret i artikel 56 og 73 i Havretskonventionen.

Fiskeriloven gælder for fiskeri i saltvand og ferskvand, jf. lovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Saltvand omfatter dansk fiskeriterritorium og fiskeri med dansk indregistreret fartøj uden for dette område, jf. lovens § 3, nr. 3. Fiskerilovens kontrolbestemmelser finder således anvendelse i dansk fiskeriterritorium.

Dansk fiskeriterritorium er fastsat i overensstemmelse med folkeretten i bekendtgørelse om Danmarks fiskeriterritorium, bekendtgørelse nr. 386 af 23. august 1985, jf. lov nr. 576 af 17. december 1976 om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

Fiskeriterritoriet i Skagerrak, Kattegat, Øresund, Storebælt og Østersøen, herunder farvandsområdet omkring Bornholm og Ertholmene, omfatter foruden de indre farvande, farvandsområdet ud til en afstand af maksimalt 200 sømil fra basislinjen ved kysten, jf. § 1 i lov nr. 597 af 17. december 1976 om Danmarks Riges fiskeriterritorium, som svarer til Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Bestemmelsen i art. 4, stk. 2, litra d i TEUF bliver dog præciseret i traktatens art. 2, stk. 2, hvoraf det bl.a. fremgår, at medlemsstaterne udøver deres kompetence i det omfang, EU ikke har udøvet sin.

EU og EU's medlemsstater har tiltrådt Havretskonventionen, dog således at EU-retten og EU's fælles fiskeripolitik sætter rammerne for medlemsstaternes lovgivningskompetence på fiskeriområdet.

Artikel 36 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 1380 af 11. december 2013 om den Fælles Fiskeripolitik (Grundforordningen), fastlægger målsætninger for kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik, som skal bygge på omkostningseffektivitet, proportionalitet og en risikobaseret strategi, der fokuserer på systematisk og automatisk krydskontrol af alle relevante data, der er til rådighed jf. Grundforordningens art. 36, stk. 2, litra c og f.

Det fremgår af art. 36, stk. 3, i Grundforordningen, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitiks anvendelsesområde, herunder indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Videre anføres det i bestemmelsen i art. 36, stk. 3, at det grundlæggende er op til medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse.

Kontrolforordningen indeholder en række EU-kontrolbestemmelser vedrørende fiskerikontrol i afsnit IV, men ingen af dem referer sig til fleksible kontrolpunkter.

Det følger af art. 5, stk. 4, i kontrolforordningen, at medlemsstaterne skal sikre at kontrol, inspektion og håndhævelse udføres uden forskelsbehandling med hensyn til sektorer, fartøjer eller personer på basis af en risikostyring. Dette indebærer, at medlemsstater kan vedtage kontrolforanstaltninger, der gælder for egne fartøjer, EU-fartøjer og tredjelandsfartøjer, jf. art. 3, stk. 2, i kontrolforordningen, sammenholdt med præambel nr. 7.

I henhold til præambel nr. 7 i kontrolforordningen påvirker forordningen hverken særlige bestemmelser, der er fastsat i internationale aftaler, eller som anvendes inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller nationale kontrolbestemmelser, der ligger inden for forordningens anvendelsesområde, men går ud over dens minimumsbestemmelser, forudsat at de pågældende nationale bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Fiskeriloven i sin nuværende udformning indeholder ingen bestemmelser, som bevirker eller sikrer hjemmel til at fiskerikontrollen kan anvende fleksible kontrolpunkter til søs.

2.12.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

I dag kan fiskerikontrollen ikke afdække alle de situationer, hvor der er indikationer om manglende overholdelse af fiskeriregler, herunder misrapportering af fangster, fiskeri i lukkede områder, slukning af VMS/AIS mv.

Behovet for etablering af fleksible kontrolpunkter til søs er først og fremmest foranlediget af, at der i visse fartøjssegmenter sker en misrapportering af fangster.

I udgangspunktet råder fiskerikontrollen kun over ét kontrolfartøj i områder, hvor der sker misrapportering af fangster, hvilket bevirker, at fiskerikontrollen ikke er effektiv.

Baggrunden for etablering af fleksible kontrolpunkter til søs er, at det skal være muligt at indkalde et fartøj til kontrol på en af kontrolfartøjet defineret position inden for en nærmere defineret tidsramme.

Det synes af flere grunde hensigtsmæssigt, at kontrolpunkterne til søs ikke begrænses til ét eller få geografiske placeringer, men at fartøjer kan indkaldes til kontrol på en position, som giver mening i forhold til fiskefartøjets og kontrolskibets individuelle placering.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at målrette de fleksible kontrolpunkter til søs mod fartøjer, der driver fiskeri på samme fangstrejse, da dette er en forudsætning for at kunne misrapportere fangstområde.

Desuden synes det hensigtsmæssigt, at målgruppen for fleksible kontrolpunkter til søs er fartøjer, der er omfattet af krav om elektronisk logbog, da denne anvendes af fiskeren både til registrering af fangster og melding om farvandsskifte. Det medfører, at der er tale om fartøjer på 12 meters længde eller derover, hvilket betyder, at det typisk vil være de lidt større fartøjer, som fisker i begge farvande på samme fangstrejse, samt at disse fartøjer også kan monitoreres via VMS.

Ligeledes kan det tænkes, at anvendelse af fleksible kontrolpunkter til søs kunne blive aktuel, hvis der skal kontrolleres overholdelse af en række regler i forbindelse med fiskeri, hvis der er mistanke

om fiskeri i områder med fiskerimæssige restriktioner (lukkede områder) eller slukning af VMS/AIS, som medfører, at kontrollen ikke kan udføres.

Oprettelse af fleksible kontrolpunkter til søs kan anses som kontrolforanstaltninger, hvor formålet er at styrke kontrollen, for eksempel i forhold til korrekt afskrivning af fangster.

De nuværende kontrolregler er utilstrækkelige for at udføre en effektiv kontrol med fiskeri.

EU-kontrolbestemmelserne indeholder ingen regler om fleksible kontrolpunkter til søs, jf. afsnit IV i kontrolforordningen.

Fiskeriloven i sin nuværende udformning indeholder ingen bestemmelser, som bevirker eller sikrer hjemmel til at fiskerikontrollen kan anvende fleksible kontrolpunkter til søs, jf. fiskerilovens kapitel 22.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at der er brug for en generel hjemmel i fiskeriloven til at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler om fleksible kontrolpunkter til søs.

Kontrollen foregår i dag med hjælp af elektronisk logbog og VMS/AIS, som kræver at kontrollen skal være fysisk til stede i nærheden af eller på et fiskefartøj, der medvirker, at kontrollen ikke altid kan udføres effektivt.

Der er behov for en kontrolmetode samt regler om, at fartøjerne efter endt fiskeri i et farvand kan indkaldes til kontrol på en nærmere defineret position.

Ved indførelse af et fleksibel kontrolpunkt til søs vil fysisk kontrol, som indebærer fysisk tilstedeværelse på eksempelvis fiskerfartøjer på havet, kombineres med administrativ kontrol på stedet, der medfører kontrol af den enkelte fiskers indberetninger i logbogen, hvor oplysninger om fangster samt tid og sted for fiskerier registreres og suppleres af VMS-data om fiskerfartøjernes positioner.

Fleksible kontrolpunkter til søs etableres helt overvejende for at styrke kontrollen med, at der ikke sker misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet. Der vil være tale om risikobaseret kontrol af alle fartøjer, uanset flagstaten, og kontrollen vil blive indrettet på en måde, således at kontrollen finder lige anvendelse på fiskere fra Danmark, andre medlemslande samt tredjelande på samme, ikke-diskriminerede vis, jf. art. 5, stk. 4, i kontrolforordningen samt forbuddet mod nationalitetsdiskrimination i TEUF art. 18.

Det vurderes, at indførelse af fleksible kontrolpunkter til søs vil bevirke, at kontrollen vil blive mindst muligt indgribende for det enkelte fartøj, for eksempel i relation til sejltilid til og fra kontrolpunktet, samt at farlige situationer og dårligt arbejdsmiljø, som kan opstå i forbindelse med kontrol, der udføres i dårligt vejr, kan afhjælpes ved at kalde fartøjet ind i roligere vande.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at fleksible kontrolpunkter til søs vil kunne anvendes, hvor der er et særligt kontrolbehov, og medvirke til en mere enkel og mere effektiv kontrol for både fiskerierhvervet og for fiskerikontrollen.

2.12.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres en ny bestemmelse som § 124 a i fiskeriloven, således at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fleksible kontrolpunkter til søs til kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i fiskerilovens § 10 nævnte EU-retsakter.

Den foreslåede bemyndigelse til ministeren er rettet mod udstedelse af regler om effektiv kontrol i dansk farvand.

Forslaget vil indebære, at den nye hjemmel vil kunne anvendes alle steder, hvor der er behov for skærpet kontrol, dog er det overordnede formål med den foreslåede § 124 a, at etablere et kontrolpunkt til søs, der giver mulighed for at styrke kontrollen med misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet.

Et fleksibel kontrolpunkt til søs indebærer, at et fartøj er indkaldt til kontrol på en af kontrollfartøjet defineret position, inden for en nærmere defineret tidsramme, som giver mening i forhold til fiskefartøjets og kontrolskibets individuelle placering.

Den foreslåede bemyndigelse til ministeren vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, som vil tage højde for implementeringen af kontrolforanstaltninger såsom fartøjsmålgruppen, placering af kontrolpunkter samt planlægning af kontrol til søs.

Fartøjsmålgruppen for kontrollen vil være fartøjer, der driver fiskeri i flere fangstområder på samme fangstrejse, da dette er en forudsætning for at kunne misrapportere fangstområde.

Der foreslås en kontrolmodel, hvori placeringen er fleksibel, hvilket indebærer, at fartøjer indkaldes til kontrol på en position, som er hensigtsmæssig i forhold til fartøjets og kontrollfartøjets individuelle placering og aktuelle vejrforhold.

Planlægning af kontrol til søs vil forudsætte, at denne kan planlægges således, at det fartøj, som der er udtaget til kontrol, kan mødes med kontrollfartøjet på den udmeldte position.

Lovforslaget vil indebære, at kontrollen kan udføres mere effektivt, såfremt kontrolmyndighederne får en melding om ophør af fiskeri i et farvand, førend fartøjet fortsætter fiskeri i et tilstødende farvand ved opdatering af e-log ved farvandsskifte.

For udenlandske fartøjer, som er omfattet af krav om opdatering af fartøjets e-log inden farvandsskifte, vil der kunne gennemføres kontrol af fiskeri på baggrund af data angivet i fartøjets e-log ved farvandsskifte. Fartøjerne, som ikke er omfattet af krav om opdatering af e-log ved farvandsskifte, kan dog følges via VMS, hvilket i denne sammenhæng kontrolmæssigt kan sidestilles med opdatering af e-log.

Det er hensigten, at lovforslaget vil understøtte en ikke-diskriminerende og risikobaseret kontrolstrategi.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forenklingen af bierhvervsfiskerordningen forventes at give en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse for Fiskeristyrelsen i forbindelse med registrering af bierhvervsfiskere og i relation til kontrol med, at registrerede bierhvervsfiskere lever op til aktivitetskravene, idet datakørsler i Fiskeristyrelsens it-system vil kunne vise, om nogle bierhvervsfiskere ikke har en høj nok landingsværdi i det forudgående kalenderår, som kræves for at kunne opretholde registreringen som bierhvervsfisker.

Forslaget om hjemmel til krav om digital kommunikation vurderes at kunne danne grundlag for øget brug af digital kommunikation. Forslaget forventes på sigt at kunne bidrage til en mere hensigtsmæssig offentlig administration (mere digital kommunikation og færre skrivelser).

Forslaget vurderes at bidrage på visse punkter til realisering af principperne for digitaliseringsklar lovgivning, idet forenklingen af bierhvervsfiskerreglerne samt udvidelsen af hjemmelen til at kunne kræve digital kommunikation, vil lette muligheden for at overgå til fuldt digitaliseret sagsbehandling i fremtiden.

Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget forventes at medføre mindre løbende lettelser for erhvervslivet (under 4 mio. kr. pr. år på samfundsplan).

Forslaget vedrørende lempelse af vilkår for registrering af erhvervsfiskerselskaber, jf. forslagens § 1, nr. 8, vurderes at bidrage til at gøre fiskeriloven mere reguleringsneutral i forhold til selskabslovgivningen, således at erhvervslivet har større valgfrihed til at indrette sig efter behov i forretningsmodeller eller ejerkonstruktioner, i overensstemmelse med principper for agil erhvervsrettet regulering.

Forslaget vedrørende forenkling af kravene til opretholdelse af bierhvervsfiskeres registrering, jf. forslagens § 1, nr. 9, forventes at lette den administrative byrde for personer med fiskeri som bierhverv, idet disse ikke længere vil kunne blive mødt med krav om at skulle dokumentere, at 5 pct. af deres bruttoindkomst stammer fra erhvervsfiskeri.

Forslagets del vedrørende udvidelsen af hjemmelen til at kunne kræve digital kommunikation, jf. forslagens § 1, nr. 19, vil kunne have begrænsede positive erhvervsøkonomiske konsekvenser (i form af færre omkostninger forbundet med henvendelser fra det offentlige samt en nedbringelse af sagsbehandlingstiderne).

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering i øvrigt er fulgt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vedrørende forenkling af bierhvervsfiskerreglerne, jf. forslaget til § 1, nr. 9, vurderes at indeholde positive administrative konsekvenser for borgerne, idet dokumentationskrav for at opretholde registrering som bierhvervsfisker afskaffes.

6. Miljømæssige konsekvenser

Fritidsfiskere kan forpligtes til at indmelde tabte garn, ruser m.v. for at bekæmpe spøgelsesnet og forurening af naturen, hvilket vurderes at kunne medføre positive miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

De foreslåede ændringer af kravet om indfødsret eller fast bopæl i Danmark til et krav om at være omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, som stilles som betingelse for registrering som erhvervsfisker med A-status, jf. forslagens § 1, nr. 2, vil bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten, jf. TEUF, art. 18 samt reglerne om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser.

De foreslåede ændringer af reglerne for fritagelse for lystfiskertegn, således at der blot kræves alder svarende til folkepensionsalderen, jf. forslagens § 1, nr. 17, vil bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten, jf. TEUF, art. 18.

Forslaget om bemyndigelse til at fastsætte regler om fleksible kontrolpunkter til søs, jf. forslagens § 1, nr. 20, indeholder EU-retlige aspekter, idet forslaget vedrører regulering af andre medlemsstaters fiskerfartøjer i danske farvande. Bestemmelsen vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten og den fælles fiskeripolitik, idet det vurderes, at medlemsstaterne kan vedtage nationale kontrolforanstaltninger, også for øvrige medlemsstaters fartøjer i dansk farvand, som er mere vidtgående end kontrolforordningens mindstekrav, jf. art. 3, stk. 2 i kontrolforordningen.

Forslaget indeholder herudover ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den X. december til X. januar været i høring hos følgende myndigheder og organisationer og m.v.:

3F Transportgruppen, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Atlantic Shipping, Brancheforeningen Dansk Skaldyrsopdræt, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Danske Havne, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Fødevarer, DI Handel, DTU Aqua, Greenpeace, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Fiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Fiskeriets Arbejdsmiljøråd, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen Muslingeerhvervet, Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri, FSR - danske revisorer, Landbrug og Fødevarer, Levende Hav, Marine Ingredients Denmark, NOAHs Sekretariat, OCEANA, WWF.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenklingen af bierhvervsfiskerordningen forventes at være med til at lette den administrative byrde for staten. Forslaget om hjemmel til krav om digital kommunikation vurderes ved implementeringen at indeholde positive administrative konsekvenser for staten. Forslaget om udvidelsen af hjemmelen til at kunne kræve digital kommunikation, vurderes at bidrage på visse punkter til realisering af principperne for digitaliseringsklar lovgivning og dermed lette sagsgange i det offentlige.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Den foreslåede hjemmel til at stille krav om digital kommunikation vedrørende indberetning om økonomiske, vurderes at kunne medføre positive konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget vedrørende forenkling af bierhvervsfiskerreglerne, jf. forslaget til § 1, nr. 9, vurderes at indeholde positive administrative konsekvenser	Ingen

	for borgerne, idet dokumentationskrav for at opretholde registrering som bierhvervsfisker afskaffes.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	De foreslåede ændringer af reglerne registrering som erhvervsfisker med A-status, jf. forslaget § 1, nr. 2, vil bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten, jf. TEUF, art. 18 samt reglerne om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser. Ændringerne af reglerne for fritagelse for lystfiskertegn, således at der blot kræves alder svarende til folkepensionsalderen, jf. forslaget § 1, nr. 16, vil bringe reglerne i overensstemmelse med EU-retten, navnlig TEUF, art. 18. Forslaget om bemyndigelse til at fastsætte regler om fleksible kontrolpunkter til søs, jf. forslaget § 1, nr. 20, indeholder EU-retlige aspekter, idet forslaget vedrører regulering af andre medlemsstaters fiskerfartøjer i danske farvande. Bestemmelsen vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten og den fælles fiskeripolitik, idet det vurderes, at medlemsstaterne kan vedtage nationale kontrolforanstaltninger, også for øvrige medlemsstaters fartøjer i dansk farvand, som er mere vidtgående end kontrolforordningens mindstekrav, jf. art. 3, stk. 2 i kontrolforordningen.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fiskerilovens § 11, stk. 1, nr. 1, fastsætter, at kun erhvervsfiskere med A-status registreret efter § 14, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, må drive selvstændigt erhvervsfiskeri i saltvand. Bemyndigelsen i § 14, stk. 4, vedrører betingelser for registrering af EU- og EØS-borgere, som ikke opfylder det gældende tilknytningskrav i § 14, stk. 1, nr. 1.

Som følge af den foreslåede ændring af tilknytningskravet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, bliver bemyndigelsen i § 14, stk. 4, overflødig og foreslås med lovforslagets § 1, nr. 6, at udgå og erstattet af en bemyndigelse til at fastsætte regler om betingelser for at opretholde en registrering af § 14, stk. 1.

Med forslagets § 1, nr. 5, foreslås der endvidere indført en ny hjemmel til at blive registreret som erhvervsfisker med A-status i henhold til regler udstedt i medfør af fiskerilovens § 14, stk. 2.

Med den foreslåede ændring af § 11, stk. 1, nr. 1, § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 16, stk. 2, nr. 1, foreslås henvisningen til § 14, stk. 4, ændret til § 14, stk. 2.

Der er således tale om en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring af § 14, stk. 4, samt den foreslåede ændring af § 14, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 5 og 6.

Til nr. 2

Fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 1, indeholder krav om, at en erhvervsfisker med A-status skal være dansk statsborger eller have haft uafbrudt bopæl i Danmark i mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen som erhvervsfisker efter lovens § 14. Det vurderes, at det nugældende tilknytningskrav efter nyere praksis på EU-området ikke er i overensstemmelse med EU-retten, da man med dansk indfødsret eller en bopæl i Danmark vil kunne opnå A-status, mens man som EU- og EØS-borgere, ikke er bosiddende i Danmark, ville skulle opfylde supplerende tilknytningskrav. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede ændring af tilknytningskravet i § 14, stk. 1, nr. 1, i fiskeriloven, at personer som ønsker at blive registreret som erhvervsfisker med A-status efter lovens § 14 skal være omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser.

Den foreslåede ændringen vil have den virkning, at danske statsborgere og øvrige personer omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, kan opnå registrering på lige fod, forudsat at de øvrige betingelser for

registrering, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, er opfyldt. Ændringen vil bringe reglen i overensstemmelse med EU-reglerne om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 2, er det en af betingelse, for at personer kan blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, at det dokumenteres, at de har været beskæftiget med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder, jf. stk. 2, foruden, at kravene i henholdsvis § 14, stk. 1, nr. 1 og 3, er opfyldte, herefter beskæftigelseskravet.

Det følger af den foreslåede ændring, at beskæftigelseskravet i den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves. Den foreslåede ophævelse indebærer, at personer, som ønsker at blive registreret som erhvervsfisker med A-status efter lovens § 14, stk. 1, fremover skal opfylde kravene i § 14, stk. 1, nr. 1 og 2. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 3, er personer berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at mindst 60 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, foruden at kravene i henholdsvis § 14, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 er opfyldt, herefter 60 pct.-kravet.

Beregning af bruttoindkomst ved personlig virksomhed er i praksis sket ved en opgørelse af ansøgerens personlige indkomst og indkomst, der træder i stedet for indkomsten, herunder f.eks. dagpenge m.v.

Med forslaget til ændringen af § 14, stk. 1, nr. 3, der herefter bliver nr. 2, ændres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri til personlig indkomst i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri eller indkomst, der træder i stedet for indkomst fra erhvervsfiskeri.

Den foreslåede lovændring svarer til gældende praksis og vil medføre, at der ved opgørelse af erhvervsfiskeres indkomst i henhold til bestemmelsen vil skulle indgå alle indtægter der udgør personlig indkomst, som er al indkomst, der træder i stedet for indkomst, som ikke er kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 3, stk.1.

Som hidtil vil der blive stillet krav om, at mindst 60 % af den pågældendes personlige indkomst skal vedrøre indtægter fra erhvervsfiskeri eller indkomst, der træder i stedet for indkomst fra erhvervsfiskeri, for at vedkommende kan blive registreret som fisker med A-status eller for at vedkommende kan opretholde registreringen som erhvervsfisker med A-status. Som følge heraf vil kapitalindkomster ikke indgå i den samlede beregning. Indkomsttyper som udgør kapitalindkomst,

og som derfor holdes ude af beregningen, fremgår nærmere af personskattelovens § 4. Disse vil for eksempel udgøre visse former for renteindtægter, skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab efter kursgevinstloven, beregnet kapitalafkast i selvstændig erhvervsvirksomhed efter virksomhedsskatteloven, beregnet kapitalafkast efter virksomhedsskatteloven, skattepligtigt aktieudbytter, samt indkomst ved visse former for selvstændig erhvervsvirksomhed med flere deltagere og hvor den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Begrebet erhvervsfiskeri er ikke nærmere defineret i fiskeriloven, men omfatter i praksis alle de aktiviteter, der naturligt hører til at fange og lande fisk som erhverv med henblik på afsætning. Begrebet erhvervsfiskeri omfatter også i praksis vedligeholdelse af egne fartøjer, reparation af egne net, køb af fangstredskaber samt såfremt man yder en aktiv personlig indsats medtilrettelæggelse af drift i land, når man ejer eller er medejer af et erhvervsfiskerselskab, og andre aktiviteter, der er nødvendige for, at det pågældende erhvervsfiskeri kan drives. En fartøjsejer behøver dermed ikke nødvendigvis arbejde ombord på sit fartøj, for at han kan medregne sin indkomst til erhvervsfiskerindkomsten. Han skal dog yde en aktiv arbejdsindsats i forbindelse med fiskeriet. Såfremt vedkommende er aktionær i et erhvervsfiskerselskab, stilles der i praksis et krav om, at vedkommende ejer mindst 50 % af selskabet samt stemmerettighederne.

For at undgå forskellige dokumentationskrav i forhold til SKAT og dermed lette den administrative byrde for den selvstændige erhvervsdrivende, kan der i stedet i regler udstedt i medfør af § 20 stilles krav om, at disse i stedet fremlægger dokumentation i form af den seneste selvangivelse for virksomheden, idet selvstændige erhvervsdrivende ikke beskattes som lønmodtagere, hvor der sker en løbende indberetning til skattemyndighederne af indkomsten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter fiskeriloven, § 14, stk. 2, skal personer, der er beskæftigede ombord på et dansk indregistreret fiskerfartøj, som dokumentation for opfyldelsen af kravet i stk. 1, nr. 2, om, at de har været beskæftigede med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder, anmeldes forud hos ministeren for fiskeri og ligestilling. Herefter er pågældende registreret som erhvervsfisker med B-status. Ministeren kan efter § 14, stk. 2, 2. pkt., fastsætte regler herom, herunder regler om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse som nævnt i stk. 1, nr. 2, i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på et dansk indregistreret fiskerfartøj.

Reglerne om forudanmeldelse og registrering med B-status vurderes at være en formalitet uden praktisk relevans, hvorfor det foreslås, at reglerne i fiskerilovens lovs § 14, stk. 2, om forudanmeldelse og reglerne om registrering med B-status udgår og erstattes af en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med relevant uddannelse kan registreres og opretholde registreringen som erhvervsfisker efter § 14, stk. 1, selv om indkomstkrevet i § 14, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil give mulighed for at fastsætte regler om, at personer vil kunne blive registreret som erhvervsfiskere efter lovens § 14, stk. 1, under en relevant uddannelse eller at erhvervsfiskere, som for eksempel ønsker at videreuddanne sig inden for erhvervet, midlertidigt kan opretholde deres registrering under uddannelsesforløbet, selv om de ikke opfylder betingelsen om indkomst, jf. lovens § 14, stk. 1, nr. 2.

Med relevant uddannelse menes maritime uddannelser, som for eksempel erhvervelse af Det Blå Bevis eller uddannelse og videreuddannelse til fiskeskipper, skibskok og maskinmester m.v., hvor dette umuliggør opfyldelse af og indkomstkrauet, jf. lovens § 14, stk. 1, nr. 2. Der kan både være tale om, at en registreret fisker har behov for at afbryde sin erhvervsaktivitet i uddannelsesøjemed eller at en nyuddannet yngre person, vil få ret til at blive registreret som fisker efter lovens § 14, selv om vedkommende ikke har den nødvendige forudgående 12 måneders indkomst fra erhvervet. Uddannelser og erhvervsmæssige kvalifikationer, som Danmark har pligt til at anerkende i henhold i henhold til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, vil også blive sidestillet med den tilsvarende danske uddannelse.

Det er hensigten med bemyndigelsen i den foreslåede § 14, stk. 2, at ministeren i bekendtgørelsesform kan udstede nærmere regler om, hvilke uddannelser der vurderes at være relevante. Desuden vil det være relevant at fastsætte regler, om for eksempel tidsmæssig tilknytning mellem uddannelsens afslutning og registrering m.v.

Til nr. 6

Det fremgår af fiskerilovens § 14, stk. 4, at for personer, der ikke opfylder betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 1, om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Der er fastsat regler herom i den gældende bekendtgørelse nr. 266 af 10. april 1996 om etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed ved udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri.

Som følge af den foreslåede ændring af tilknytningskravet i lovens § 14, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter personer, som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, anses for at opfylde tilknytningskravet, foreslås der at kunne fastsætte yderlige krav til tilknytningen til dansk fiskerierhverv for denne persongruppe.

For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede ændring af § 14, stk. 4, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling bemyndiges til at fastsætte regler om, at opretholdelse af en registrering som erhvervsfisker med A-status i henhold til § 14, stk. 1, er betinget af, at fiskeriet drives således, at der er reel tilknytning til dansk fiskerihavn, og at erhvervsfiskeriet opereres fra et fast forretningssted med fysiske forretningslokaler i Danmark, hvorfra driften styres og hvor der er personer til stede med fuldmagt

fra virksomheden. Bemyndigelsen forventes udmøntet ved udstedelse af en bekendtgørelse, hvor der vil blive stillet nærmere krav om landingers eller fangstrejsers tilknytning til dansk havn og fast forretningssted.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Fiskerilovens § 16, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, opregner henholdsvis hvilke personer og selskaber kan eje erhvervsfiskerselskaber og i hvilke forhold disse personer og selskaber skal være eller være ejet af erhvervsfiskere registreret i henhold til § 14 eller § 21.

Der er tale om en konsekvensændring i § 16, stk. 1, nr. 1, som følge af tilføjelsen af et nyt nr. 3 i bestemmelsen, jf. forslaget § 1, nr. 8.

Til nr. 8

Det fremgår af fiskerilovens § 16, at det en betingelse, for at aktie- og anpartsselskaber kan registreres som erhvervsfiskerselskaber, at mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, nr. 1. Den anden mulighed for registrering er, hvor selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, nr. 2. § 16, stk. 1, nr. 1 og 2 udtrykker princippet om, at 2/3 af erhvervsfiskerselskaber skal ejes af personer med tilknytning til fiskerierhvervet eller 2/3-kravet.

Efter de gældende regler er der alene mulighed for sameje af et erhvervsfiskerselskab mellem erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber med op til 1/3, da 2/3-kravet altid skal være opfyldt efter reglerne i § 16, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2. Efter ordlyden af § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, er der således ikke mulighed for at opfylde 2/3-kravet gennem en kombination af erhvervsfiskere og selskaber, hvor hele selskabskapitalen ejes af erhvervsfiskere, som tilsammen ejer 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen – altså en kombination af de nugældende § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det foreslås, at § 16, stk. 1, ændres, således at der indsættes et nyt nr. 3, hvor der gives mulighed for at registrere og opretholde registrering for erhvervsfiskerselskaber, hvor selskabet for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Ændringen vil for eksempel muliggøre selskabskonstruktion, hvor selskabet for 2/3 vedkommende ejes af erhvervsfiskere med A-status og et erhvervsfiskerselskab hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter

regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og hvor ejerskabet for eksempel fordeler sig med 1/2 på hver side. Ændringen vil dermed åbne for større fleksibilitet ved fordelingen af ejerskabet af et erhvervsfiskerselskab mellem aktionærer der udgøres af både fysiske personer og erhvervsfiskerselskaber.

Til nr. 9

Det fremgår af fiskerilovens § 17, stk. 1, nr. 1-4, at berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de var registreret som bierhvervsfiskere ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt, jf. stk. 1, nr. 1, er registreret som erhvervsfiskere, jf. stk. 1, nr. 2, har tilladelse efter afgørelse af det bierhvervsfiskernævn, der er nævnt i lovens § 19 til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område, jf. stk. 1, nr. 3, eller kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, jf. stk. 1, nr. 4.

Efter de gældende regler skal bierhvervsfiskere kunne dokumentere, jf. lovens § 17, stk. 4, at mindst 5 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri. Ministeren kan dog give tilladelse til registrering, jf. § 17, stk. 5, hvis de pågældende kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder inden for de seneste 5 år, hvor de har været registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, har opfyldt indtægtskravet i stk. 4. Desuden kan personer blive registrerede som bierhvervsfiskere efter lovens § 21, stk. 1, selv om de ikke opfylder betingelserne i § 17, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor.

Det foreslås at § 17 nyaffattes: Berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, såfremt de

- 1) inden for de sidste fem år fra ansøgningstidspunktet har været registreret som erhvervsfiskere, eller
- 2) har tilladelse efter afgørelse af det i § 19 omtalte nævn til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område.

Stk. 2. Bierhvervsfiskere skal for at opretholde en registrering efter stk. 1, nr. 1 eller 2, have en landingsværdi på mindst 5.000 kr. i det forudgående kalenderår, dog 2.000 kr. for personer, der har opnået en alder svarende til folkepensionsalderen.«

Med forslaget til § 17, *stk. 1*, vil det fremadrettet kun skal være muligt for personer at nedskalere fra fuldtids erhvervsfiskere med A-status, jf. lovens § 14, til bierhvervsfiskere, eller at opskalere fra fritidsfisker til bierhvervsfisker ved afgørelse truffet af bierhvervsfiskernævnet, jf. lovens § 19. Forslaget indebærer endvidere, at tilknytningskravet ændres, således at der ikke længere stilles krav om dansk indfødsret eller bopæl de sidste to år, men at der i stedet stilles krav om, at personerne skal være omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, jf. pkt. 2.1-2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med nyaffattelsen af § 17, stk. 1, videreføres den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 2, som omfatter erhvervsfiskere med A-status, der kan nedtrappe og blive omregistreret som bierhvervsfiskere som § 17, stk. 1, *nr. 1*. Dog foreslås bestemmelsen udvidet, således at det ikke kun er registrerede erhvervsfiskere, men også erhvervsfiskere, der har været registreret inden for de sidste 5 år, der kan blive registreret som bierhvervsfisker. Den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 3, som omfatter bierhvervsfiskere, som har tilladelse efter afgørelse fra Bierhvervsfiskernævnet, jf. § 19, til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere givent område videreføres som § 17, stk. 1, *nr. 2*.

Nyaffattelsen af § 17 indebærer samtidig, at den gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 1 og 4, der omfatter henholdsvis bierhvervsfiskere, der var registreret ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt og bierhvervsfiskere der kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri, udgår af bestemmelsen, idet disse ikke længere vurderes at have praktisk relevans for fiskerireguleringen.

Det foreslås endvidere med forslaget til § 17, *stk. 2*, at registrerede bierhvervsfiskere efter § 17, stk. 1, nr. 1 og 2, skal have haft en landingsværdi i det foregående kalenderår på mindst 5.000 kr., dog 2.000 kr. for personer, der har opnået en alder tilsvarende folkepensionsalderen for at kunne opretholde en registrering. Ændringen vil medføre en forenkling af betingelserne for at kunne opretholde registreringen, samtidigt med, at kontrollen af efterlevelsen kan automatiseres, idet det forventes, at Fiskeristyrelsen ud fra landingsdata vil kunne udføre kontrollen af, om registrerede bierhvervsfiskere opfylder landingskravet i et afsluttet kalenderår.

Med nyaffattelsen af § 17 udgår endvidere den gældende lovs § 17, stk. 4-6. Indtægtskravet for at opretholde en registrering i det gældende stk. 4 erstattes af landingsværdikravet i det foreslåede § 17, stk. 2, jf. ovenfor, mens stykke 5 og 6 i den gældende bestemmelse udgår, idet muligheden for at fravige landingskravet vil være indeholdt i den foreslåede ændring af § 21, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og nærmere herom under pkt. 2.5.-2.5.3.

Forslaget til forenkling af indtægtskravet fra de foregående 12 måneder til et krav om en vis landingsværdi i det foregående kalenderår indebærer endvidere, at personer, der opnår registrering i et indeværende år, først skal opfylde kravet i det efterfølgende år. Dette medfører, at bierhvervsfiskerne først kan kontrolleres for manglende opfyldelse i henhold til de nye regler ved begyndelsen af 2022.

Bierhvervsfiskere, som er registrerede efter den gældende lovs § 17, vil fortsat bevare deres registrering forudsat, at de fremadrettet opfylder kravet om at have en landingsværdi på 5.000 kr. eller 2.000 kr. i hvert kalenderår.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det fremgår af fiskerilovens § 18, at bierhvervsfiskeri kun må drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet arbejdskraft. I bemærkningerne til bestemmelsen, jf. lov nr. 306 af 4. juni

1986, Folketingstidende 1998-99, A, L 106 som fremsat, side 2729, spalte 2, er det specificeret, at bestemmelsen vedrører selve fiskeriaktiviteten, og at det af hensyn til sikkerheden til søs vil være tilladt, at bierhvervsfiskeren får hjælp til at sejle fartøjet eller at have selskab med om bord.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 18, at bierhvervsfiskeriet fortsat skal drives personligt, men at det generelt tillades at anvende medhjælp ombord. Der er således tale om en lempelse i forhold til den gældende bestemmelse, idet det ikke tidligere var tilladt for eksempel at hjælpe til med at hive redskaberne ombord, hvilket det fremover vil være som følge af den foreslåede ændring. Herudover tilsigtes ikke andre ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af fiskerilovens § 21, stk. 1, at ministeren kan fravige reglerne i §§ 14 og 17 eller regler fastsat i medfør heraf, og meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor.

Det følger af den foreslåede ændring, at dispensationsadgangen i § 21, stk. 1, udvides således, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling også kan meddele tilladelse til, at personer bliver registreret eller opretholder en registrering som erhvervs- eller bierhvervsfiskere efter reglerne i §§ 14 eller 17 i op til 3 år, når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes havari eller biologiske eller markedsmæssige forhold i fiskerierhvervet, selv om betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

Det vil ikke altid være behov for en dispensation i tilfælde af havari, idet fiskeren i mange tilfælde ikke vil have anden konkurrerende beskæftigelse, der tilsiger en fravigelse, især når evt. understøttelsesydelse i form af dagpenge m.v., vil tælle med som indkomst fra erhvervsfiskeri, til opfyldelse af indkomstkrauet i § 14, stk. 1, nr. 2.

Tilladelse til opretholdelse i forbindelse med sociale eller helbredsmæssige forhold, havari, eller når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes biologiske eller markedsmæssige forhold i erhvervet, vil blive givet i en tidsbegrænset periode i op til 3 år, således at ansøgeren har passende tid til at erstatte det havarerede fartøj med et nyt eller de biologiske eller markedsmæssige forhold er genetableret, hvorefter vedkommende igen vil skulle opfylde de almindelige betingelser i § 14, stk. 1, nr. 2 eller § 17, stk. 2. Af samme grund bør dispensation kun gives ved forhold, der vurderes at være af forbigående karakter og ikke, såfremt det vurderes usandsynligt, at forholdene vil stabilisere inden for en overskuelig tidshorisont.

Når biologiske eller markedsmæssige forhold gør sig gældende, forventes mange fiskere at være i samme situation og ansøgning om tilladelser vil derfor kunne behandles samlet i disse tilfælde. Dette forventes at kunne blive tilfældet ved for eksempel kollaps i visse fiskebestande på grund af biologiske forhold som iltsvind eller på grund af markedsmæssige forhold som globale pandemier, krig, naturkatastrofer m.v.

Ved havari forstås motor- eller skroghavari, der efterlader fartøjet ude at drift.

Ved markeds-mæssige forhold forstås store fald i priser som følge af manglende efterspørgsel, embargo samt andre usædvanlige situationer.

Ved biologiske forhold forstås store fald i en eller flere bestande som følge af iltsvind, overfiskeri, klimaforandringer m.v.

Alle de ovennævnte situationer og sammenlignelige forhold vil kunne forventes at begrunde, at der gives bør gives dispensation.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af fiskerilovens § 22, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan meddele tilladelse til, at ægtefæller, samlevende eller børn ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

Personkredsen, der som arveberettigede kan komme i betragtning ved overtagelse af en eksisterende fiskeribedrift eller dele heraf efter bestemmelsen, blev ved lov nr. 736 fra 8. juni 2018 begrænset, således at det kun er muligt for ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn i første led (søn eller datter), at kunne få tilladelse til at overtage en eksisterende fiskeribedrift ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo.

I praksis gives der altid tilladelse til at videreføre fiskeribedriften i en begrænset periode på ca. 18 måneder, som regnes fra skifteretsattesten.

Det følger af den foreslåede ændring af fiskerilovens § 22, at ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet i 18 måneder fra udstedelsen af skifteretsattesten, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

Fortsættes fiskeriet ud over denne frist, vil dette udgøre ulovligt fiskeri, jf. lovens § 11, stk. 1, som er strafsanktioneret i henhold til lovens § 130, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring indebærer, at ministeren ikke længere skal give konkret tilladelse i disse situationer. Den foreslåede ordning vil muliggøre en forenkling af administrationen af ordningen samtidig med, at den foreslåede ordning svarer til gældende praksis.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Tabte redskaber – eller spøgelsesnet – er betegnelsen for tabte fiskeredskaber, som ikke efterfølgende bjærges.

De nuværende regler i fiskerilovens § 27, stk. 1, 1. pkt., anfører, at ud over det i fiskerilovens § 26 nævnte lystfiskeri, kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til §§ 24 og 25, udøve fritidsfiskeri.

Det følger af fiskerilovens § 27, stk. 1, 2. pkt., at ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om betingelserne for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder om de redskaber, der må anvendes ved fritidsfiskeri.

Forslaget indebærer, at indberetning af tabte redskaber skal gælde for samtlige fiskere, både fritidsfiskere og erhvervsfiskere.

Baggrunden for forslaget er at styrke indsatsen for bekæmpelse af spøgelsesnet i overensstemmelse med regeringens plastikhandlingsplan.

Det foreslås, at der i fiskerilovens § 27, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes en bestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere.

Med den foreslåede bestemmelse vil ministeren kunne fastsætte regler om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere. Det vil få den virkning, at fritidsfiskere, der fisker med garn, vil være omfattet af krav om indberetning af tabte redskaber.

Lovændringen vil blive nærmere udmøntet med en bekendtgørelse, som påtænkes at medføre, at fritidsfiskere vil blive forpligtet til at indberette tabte redskaber på samme måde som erhvervsfiskere er forpligtet til i dag efter Kontrolforordningens artikel 48(3), dog ikke således, at fritidsfiskere forinden indberetningen forpligtes til først at forsøge at bjærge de tabte redskaber.

Omfanget af spøgelsesnet (tabte redskaber) vil med den foreslåede bestemmelse kortlægges i danske farvande både for fritidsfiskere og erhvervsfiskere.

Med den foreslåede bestemmelse vil indberetningskravet danne datagrundlag for mængden af tabte redskaber ved at bruge oplysninger såsom tid og sted, hvor redskabet er tabt, type af redskab, navn, adresse og telefonnummer samt type af fiskeri.

Desuden vil lovændringen indebære, at der etableres en indberetningsløsning, som vil angive de nøjagtige koordinater for, hvor redskabet er tabt.

Endvidere vil forslaget få den virkning, at indberetningen vedrørende tabte redskaber fremadrettet vil kunne ske digitalt, for eksempel gennem en app.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det fremgår af fiskerilovens § 32, stk. 4, 1. pkt., at langs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinjen at anvende nedgarn.

Bestemmelsen i den nuværende udformning indebærer, at fiskeri med nedgarn er forbudt 100 m fra lavvandslinjen. Bestemmelsen er dog i praksis blevet fortolket således, at fiskeri med nedgarn er forbudt 100 m og derunder fra lavvandslinjen.

Med den foreslåede ændring af § 32, stk. 4, *1. pkt.*, tydeliggøres det, at fiskeri med nedgarn er forbudt 100 m og derunder fra lavvandslinjen.

Forslaget vil få den virkning, at lovens ordlyd vil være i overensstemmelse med intentionerne bag den gældende § 32, stk. 4, 1. pkt., om at forbyde fiskeri med nedgarn 100 m og derunder fra lavvandslinjen. Herudover tilsigtes der med præciseringen ikke i øvrigt ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Til nr. 15

Det fremgår af fiskerilovens § 39, stk. 3, at ministeren kan dispensere fra kravene i § 39, stk. 1 og 2, for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfyldestgørelse, i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Fiskerilovens § 39 fastlægger, hvem der kan eje fiskerfartøjer, som anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri. Fiskerfartøjer skal være registreret i fartøjsregisteret, jf. lovens § 38, stk. 1, for at kunne benyttes til at drive erhvervsmæssigt fiskeri. Dette kræver, jf. § 39, stk. 1, at ejeren er udstyret med en fiskerilicens til fartøjet. Fiskerilicens, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af §§ 14 eller 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til fiskerilicens efter § 21, stk. 1. I henhold til lovens § 21, stk. 1, og § 22, kan der undtages fra kravene i §§ 14 og 17.

Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er registreret i medfør af § 16, stk. 1 og 2, til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b. Hvis et fartøj skifter ejer, bortfalder fiskerilicensen til at anvende fartøjet til erhvervsmæssigt fiskeri, jf. lovens § 39, stk. 2, hvis den nye ejer ikke opfylder betingelserne i stk. 1. Fiskerilicens bortfalder endvidere, hvis de personer eller selskaber, der ejer fartøjet, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 39, *stk. 3*, at ministeren, i stedet for give konkrete dispensationer bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at personer og selskaber, der overtager fartøjer som led i gældsfyldestgørelse, i forbindelse med erhvervsmæssig handel eller ved arv eller uskiftet bo, kan opretholde registrering i fartøjsregisteret.

Bemyndigelsen vil give ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler for overtagelse af fartøjer i forbindelse med gældsfyldestgørelse, erhvervsmæssig handel med fartøjer eller arv. Der vil kunne sættes betingelser om, hvor lang tid indehaveren af fartøjet kan opretholde registreringen af fartøjet, eller for eksempel betingelser om, at indehaveren af fartøjet, som led i gældsfyldestgørelsen vil kunne udleje fartøjet til en erhvervsfisker med A-status, jf. lovens § 14, stk. 1, et erhvervsfiskerselskab, jf. lovens § 16, stk. 1, eller en bierhvervsfisker, jf. lovens 17, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Det fremgår af fiskerilovens § 54, stk. 1, at alle, der udøver lystfiskeri skal have gyldigt lystfiskertegn. Undtaget herfra er dog personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension. For at oppebære ret til folkepension, skal personen være i folkepensionsalderen, have dansk indfødsret og bopæl i riget eller hyre på dansk skib. Reglerne om dansk indfødsret og bopæl i riget eller hyre på dansk skib gælder ikke i visse tilfælde. Disse regler findes i kapitel 1 i pensionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019.

Retten til at oppebære folkepension er betinget af, at personen har dansk indfødsret (statsborgerskab), jf. pensionslovens § 2, stk. 1. Dette gælder dog ikke personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen, heraf mindst 5 år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Indgives ansøgningen efter folkepensionsalderen, skal bopælskravene være opfyldt ved folkepensionsalderen, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 1. Det gælder heller ikke udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven, jf. pensionslovens § 2, stk. 2, nr. 2. Retten til at oppebære folkepension er også betinget af, at personen har fast bopæl her i riget eller hyre på dansk skib, jf. pensionslovens § 3, stk. 1.

Fritagelse for at betale lystfiskertegn, forudsætter efter ordlyden i den gældende bestemmelse i § 54, at vedkommende har ret til at oppebære folkepension. Det vurderes, at bestemmelsen er egnet til at forskelsbehandle ikke-danske statsborgere, og at kravet i forhold til øvrige EU- og EØS-borgere dermed ikke er i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med reglerne om forbud mod diskriminering på grundlag af nationalitet, jf. TEUF-traktatens art. 18.

Det følger af den foreslåede ændring af § 54, stk. 1, 2. *pkt.*, at der i stedet for kravet om ret til at oppebære folkepension, fastsættes et krav om opnåelse af alder svarende til den, der giver ret til at oppebære folkepension.

Forslaget vil have den virkning, at alle personer, der har opnået alder svarende til folkepensionsalderen vil blive fritaget fra kravet om lystfiskertegn og således kunne udøve lystfiskeri uden tegn.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Fiskerilovens § 112 c, stk. 1, indeholder bemyndigelse for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling til at fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (såkaldt IUU-fiskeri), skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Efter § 112 c, stk. 2, kan der fastsættes regler om digital kommunikation, for eksempel om anvendelse af bestemte digitale formater og om digital signatur. Bestemmelsen sikrer, at afsender- og modtagersystemerne kan tale sammen og at borgeren eller virksomheden kan identificeres med fornøden sikkerhed.

§ 112 c, stk. 3, giver ministeren eller den ministeren bemyndiger dertil mulighed for at udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder selve afgørelsen, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter.

§ 112 c, stk. 4, indeholder bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Miljø- og Fødevareministeriet eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender.

§ 112 c, stk. 5 fastslår, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten.

Det følger af den foreslåede ændring af § 112 c, *stk. 1*, at bemyndigelsen udvides, således at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Fiskerilovens § 35, stk. 2, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om øvre grænser for det samlede ejerskab af kvoteandele.

Den foreslåede udvidelse vil have den virkning, at ministeren i medfør af den gældende lovs § 112 c, stk. 2, kan fastsætte de nærmere regler om digital kommunikation i forbindelse med krav om indberetning i medfør af regler udstedt efter § 35, stk. 2, herunder om anvendelse af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digitale signaturer eller lignende. Den foreslåede udvidelse har endvidere den virkning, at Fiskeristyrelsen kan udstede dokumenter uden en personlig underskrift, herunder selve afgørelser truffet i henhold til reglerne, med samme retsvirkning som underskrevne dokumenter, jf. § 112 c, stk. 3, samt at det bliver muligt at fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Miljø- og Fødevareministeriet eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender, jf. § 112 c, stk. 4. Meddelelser i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 35, stk. 2, vil anses for at være kommet frem, når de er tilgængelig for adressaten, jf. § 112 c, stk. 5.

Det forventes, at der i forbindelse med udvidelse af pligten til at indberette og kommunikere digitalt, i et begrænset omfang kan blive fastsat undtagelse fra pligten til digital kommunikation gældende for visse virksomheder. For eksempel kan der i en overgangsperiode være behov for at fastsætte regler om at undtage ejere af visse mindre fartøjer fra pligten til digital indberetning, hvis de af helt særlige grunde, som for eksempel funktionsnedsættelse, psykiske lidelser m.v., ikke har mulighed for at anvende digital kommunikation. Det vil således ved ansøgning være muligt at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation.

Det er hensigten at bemyndigelsen i § 35, stk. 2, skal udnyttes til at fastsætte regler på kvotekoncentrationsområdet, hvor økonomiske mellemværende mellem erhvervsfiskere, skal tælle med som B-kvoter, som tillægges den fisker, der har direkte eller indirekte har ydet lån eller stillet sikkerhed for en anden fisker. Beregningen af B-kvoter baserer sig på indberetninger vedrørende de økonomiske mellemværender, som erhvervsfiskere som långiver eller sikkerhedsstiller bliver forpligtet til at foretage, og det er hensigten at fastsætte regler om indberetninger til fiskeristyrelsen, som forudsættes at skulle ske på en IT-plattform på Fiskeristyrelsens hjemmeside.

Bemyndigelsen i § 35, stk. 2, kan endvidere udnyttes til fastsættes regler om opgørelse af helt eller delvis ejede kvoteandele, jf. nr. 1, afgrænsning af, omregning til og opgørelse af kvoteandele, der er adgang til at udøve en bestemmende indflydelse på, jf. nr. 2, indefrysning af årsmængder tildelt på baggrund af kvoteandele ved overskridelse af de øvre grænser, jf. nr. 4, påbud om nedbringelse af ejerandele ved overskridelse af de øvre grænser, jf. nr. 5, og bortfald af kvoteandele ved overskridelse af de øvre grænser, jf. nr. 6. Afgørelser og kommunikation m.v. i henhold til regler med hjemmel i ovennævnte bestemmelser, vurderes også med fordel at kunne foregå digitalt, idet dette vil gøre systemet lettere at automatisere digitalt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Fiskeriloven indeholder ikke hjemmel til etablering af fleksible kontrolpunkter til søs.

Det fremgår af art. 36, stk. 3, i Grundforordningen, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitikens anvendelsesområde, herunder indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Medlemsstater kan vedtage kontrolforanstaltninger, der gælder for egne fartøjer, EU-fartøjer og tredjelandsfartøjer, jf. art. 3, stk. 2 i kontrolforordningen, sammenholdt med præambel nr. 7.

Medlemsstaterne kan vedtage nationale kontrolforanstaltninger, som er mere vidtgående end kontrolforordningens mindstekrav, jf. art. 3, stk. 2 i kontrolforordningen, hvis de er forenelige med EU-retten og den fælles fiskeripolitik.

Derudover skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse samt give embedsmænd de fornødne beføjelser og sikre overholdelse af den fælles fiskeripolitik.

I dag har fiskerikontrollen ikke kapacitet til at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af fiskerireglerne.

I udgangspunktet råder fiskerikontrollen kun over ét kontrolfartøj i områder, hvor der sker fiskeriovertrædelser.

Der er brug for etablering af fleksible kontrolpunkter til søs således, at det er muligt at indkalde et fartøj til kontrol på en af kontrolfartøjet defineret position, inden for en nærmere defineret tidsramme.

Fleksible kontrolpunkter til søs etableres helt overvejende for at styrke kontrollen med, at der ikke sker misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet, men kan også med fordel bruges til at kontrollere fiskeri i områder med fiskerimæssige restriktioner (lukkede områder) eller slukning af VMS/AIS.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en ny § 124 a, hvorefter ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler om fleksible kontrolpunkter til søs til kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter.

Med den foreslåede bestemmelse vil ministeren kunne fastsætte nærmere regler om fleksible kontrolpunkter til søs.

Lovændringen vil blive nærmere udmøntet i en bekendtgørelse, som påtænkes at medføre en styrket kontrol således, at der ikke sker misrapportering af fangster fra et fangstområde til et andet.

Den nærmere indretning af de fleksible kontrolpunkter, vil ske således, at kontrolforanstaltningerne bliver proportionale, og at de hverken bliver direkte eller indirekte diskriminerede i udmøntningen, og dermed ikke bliver mere byrdefulde for udenlandske fiskere end for danske fiskere.

Lovforslaget vil få den virkning, at fiskerikontrollen vil få beføjelser til på en ikke-diskriminerende og risikobaseret basis at indkalde fartøjer til kontrol til søs ved den position, hvor kontrolpunktet er etableret.

Med den foreslåede bestemmelse vil kontrollen udføres mere effektivt, såfremt kontrolmyndighederne får en melding om ophør af fiskeri i et farvand, førend fartøjet forstætter fiskeri i et tilstødende farvand ved opdatering af e-log ved farvandsskifte.

Lovændringen vil endvidere få den virkning, at implementering af fleksible kontrolpunkter til søs vil styrke kontrolmuligheden og samtidigt sikre lige vilkår for de forskellige fartøjer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger 2.10.-2.10.3.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Til § 3

Fiskeriloven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 143, stk. 1.

Efter lovens § 143, stk. 2, finder loven anvendelse for overtrædelse af visse EU-forordninger, også når de er begået på Færøerne eller i Grønland. Efter § 130, stk. 8, hører overtrædelser af de pågældende EU-forordninger under dansk straffemyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er begået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmeboende på Færøerne eller i Grønland.

De foreslåede ændringer i nærværende ændringslov vedrører ikke de forhold, der er omfattet af de EU-forordninger, der nævnes i lovens § 143, stk. 2, og som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU).

Det foreslås derfor, at ændringsloven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 11. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af

- 1) erhvervsfiskere med A-status registreret efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,

2) ---

§ 16. Aktie- og anpartsselskaber kan registreres som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, når

- 1) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, eller
- 2) ---

Stk. 2. Registrering kan kun ske, når vedtægterne indeholder bestemmelser om, at

- 1) aktier og anparter svarende til 2/3 af selskabskapitalen kun kan udstedes eller overdrages til eje eller pant til personer og selskaber, der er registreret af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,

§ 14. Personer er berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at

- 1) de har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen,
- 2) ---

1.

I § 11, stk. 1, nr. 1, § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 16, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 14, stk. 4,« til: »§ 14, stk. 2,«.

2. I § 14, stk. 1, nr. 1, ændres »har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen« til: »er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser«.

§ 14. Personer er berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at

1) ---

2) de har været beskæftigede med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder, jf. stk. 2, og

3) mindst 60 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, jf. stk. 3.

§ 14. ---

Stk. 2. Personer, der er beskæftigede om bord på et dansk indregistreret fiskerfartøj, skal som dokumentation for opfyldelsen af kravet i stk. 1, nr. 2, forud anmeldes hos ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Den pågældende er herefter registreret som erhvervsfisker med B-status. Ministeren kan fastsætte regler herom, herunder regler om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse som nævnt i stk. 1, nr. 2, i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på dansk indregistreret fiskerfartøj.

Stk. 3. ---

Stk. 4. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1, om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

3. § 14, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3, bliver herefter nr. 2.

4. I § 14, stk. 1, nr. 3, ændres »bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri« til: »personlige indkomst i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri eller indkomst, der træder i stedet for indkomst fra erhvervsfiskeri«.

5. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med relevant uddannelse kan registreres og opretholde registreringen som erhvervsfisker, selv om betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.«

6. § 14, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ministeren fastsætter nærmere regler om, at opretholdelse af en registrering i henhold til stk. 1 er betinget af, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn og at fiskeriet drives fra et fast forretningssted i Danmark, hvorfra driften styres.«

§ 16. Aktie- og anpartsselskaber kan registreres som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, når

- 1) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, eller
- 2) selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Stk. 2-5. ---

§ 17. Berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de

- 1) var registreret som bierhvervsfiskere ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt,
- 2) er registreret som erhvervsfiskere,
- 3) har tilladelse efter afgørelse af det i § 19 omtalte nævn til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område eller
- 4) kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri.

7. I § 16, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 21, stk. 1, eller« til: »§ 21, stk. 1,« og i § 16, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 21, stk. 1«: », eller«.

8. I § 16, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) mindst 2/3 af selskabet og mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, og af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 2, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.«

9. § 17 affattes således:

»§ 17. Berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, såfremt de

- 1) inden for de sidste fem år fra ansøgningstidspunktet har været registreret som erhvervsfiskere, eller
- 2) har tilladelse efter afgørelse af det i § 19 omtalte nævn til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område.

Stk. 2. Bierhvervsfiskere skal for at opretholde en registrering efter stk. 1, nr. 1 eller 2, have en landingsværdi på mindst 5.000 kr. i det forudgående kalenderår, dog 2.000 kr. for personer, der har opnået en alder svarende til folkepensionsalderen.«

Stk. 2. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at der efter ansøgning kan meddeles tilladelse til, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan registreres som bierhvervsfiskere, såfremt de kan dokumentere på anden måde at have erhvervet kendskab til erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 3. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1 om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Stk. 4. Bierhvervsfiskere, som er registreret i henhold til stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, eller i henhold til tilladelse efter stk. 2, skal for at bevare denne ret kunne dokumentere, at mindst 5 pct. af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri. Ved beregning af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed bortses fra indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som bierhvervsfiskere eller erhvervsfiskere.

Stk. 5. Ministeren kan give tilladelse til, at registrerede bierhvervsfiskere, som ikke opfylder kravet i stk. 4, kan opretholde registreringen som bierhvervsfisker, hvis de pågældende kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder inden for de seneste 5 år, hvor de har været registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, har opfyldt indtægtskravet i stk. 4.

Stk. 6. Opretholdelse af registrering efter stk. 5 er betinget af, at den pågældende senest 14 måneder efter, at der er udstedt tilladelse til opretholdelse af registrering efter stk. 5, dokumenterer, at indtægtskravet i stk. 4 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter udstedelsen af tilladelsen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra

tilladelsesudstedelsen ikke på ny opnå tilladelse efter stk. 5.

§ 18. Bierhvervsfiskeri må kun drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp.

§ 19. Til endelig administrativ afgørelse af ansøgninger om tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri, jf. § 17, stk. 1, nr. 3, nedsætter ministeren for fiskeri og ligestilling et nævn.

Stk. 2-4. ---

§ 21. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan, selv om betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt, meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, når særlige sociale eller helbredsmæssige hensyn taler herfor.

Stk. 2. ---

§ 22. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan meddele tilladelse til, at ægtefæller, samlevende eller børn ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

§ 27. Ud over det i § 26 nævnte lystfiskeri kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til §§ 24 og 25, udøve fritidsfiskeri. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om

10. I § 18 ændres » og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp« til: », dog kan anvendes medhjælp ombord.«.

11. I § 19 ændres » nr. 3« til: »nr. 2«.

12. I § 21, stk. 1, indsættes efter »taler herfor«: », eller opretholder en registrering i op til 3 år, når den manglende opfyldelse vurderes at skyldes havari eller biologiske forhold eller markedsmæssige forhold i erhvervet«.

13. § 22 affattes således:

»§ 22. Ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo kan fortsætte fiskeriet i 18 måneder fra udstedelse af skifteretsattest, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.«

14. I § 27, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »ved fritidsfiskeri«: », samt om indberetning af tabte redskaber fra fritidsfiskere.«

betingelserne for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder om de redskaber, der må anvendes ved fritidsfiskeri.

Stk. 2. ---

§ 32. stk. 2-4. ---

Stk. 4. Langs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinjen at anvende nedgarn. Ministeren kan fastsætte regler om afvigelser i afstanden fra kysten og forbudsperioden.

§ 39, stk. 1-3 ---

Stk. 3. Ministeren kan meddele undtagelse fra stk. 1 og 2 for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfyldestgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer. Ministeren kan endvidere meddele undtagelse, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

§ 54. Alle, der udøver lystfiskeri, jf. § 26, skal have gyldigt lystfiskertegn. Undtaget herfra er personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension.

Stk. 2-3 ---

15. I § 32, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »i en afstand af 100 m«: »og derunder«.

16. § 39, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Ministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra stk. 1 og 2 for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfyldestgørelse, i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer eller hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.«

17. I § 54, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »ret til at oppebære folkepension« til: »opnået alder svarende til folkepensionsalderen«.

§ 112 c. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Stk. 2-5. ---

18. I § 112 c, stk. 1, indsættes efter »kommunikation i henhold til«: »regler udstedt i medfør af § 35, stk. 2, og«.

19. Efter § 124 indsættes:

»§ 124 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler om fleksible kontrolpunkter til søs til kontrol i henhold til loven, regler fastsat i medfør af loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter.«